

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому

Телевізор диктує людям програму життя

▶ СТОР. 7

Інвесторе, відгукнись!

Солоний присмак тисячоліття

Директор ДП «Солевиварювальний Дрогобицький завод» Дмитро Ковальов.

▶ СТОР. 12

Знай наших!

«Міс «Берегиня в погонах» служить у морській піхоті

Олена Крамаревська.

▶ СТОР. 16

№ 47 (6552) СЕРЕДА, 15 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Із вірою в перемогу!

Брифінги

Учора Голова Верховної Ради Андрій Парубій у кулуарах парламенту відкрив експозицію бійця-«айдарівця» Руслана Кашаюка «З вірою до перемоги». Вона складається зі знімків бійців, перенесених на скло. «Виставка портретів наших бійців-героїв, яка проходить в День добровольця — дуже важлива подія, — сказав він. — Хочу скласти велику шану всім бійцям, які пройшли фронт і першими, іноді просто з Майдану, пішли на передову. Батальйон імені Кульчицького вирушив під Слов'янськ, «Айдар» — на північ, «Азов» — на південь. Вони змогли стати ідеологічною основою української армії і зупинити окупанта».

▶ СТОР. 3

Нідерланди тримають у напруженні і Київ, і Брюссель

Сьогодні в Нідерландах обиратимуть депутатів до Нижньої палати парламенту. На підсумки голосування із занепокоєнням очікують не тільки в Україні, а й у Євросоюзі. Якщо в Києві стривожені, що від зміни розкладу політичних сил у Нижній палаті можуть змінитися настрої стосовно ратифікації Угоди про асоціацію України та ЄС у Верхній палаті парламенту Нідерландів, то в Брюсселі побоюються, що прихід до влади ультраправих похитне намагання втримати єдність Євросоюзу після того, як його вирішила покинути Велика Британія.

Нідерланди тримали в напруженні Європу весь минулий рік. Коли під час квітневого референдуму голландці проголосували проти ратифікації Угоди Україна—ЄС, євроскептики не приховували, що Україна стала для них «дівчинкою для биття». Власне, й кампанія велася не так проти України, а проти політики Брюсселя.

▶ СТОР. 11

Добровольці зруйнували злочинні плани Кремля

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 березня

Учора в Україні вперше відзначали День українського добровольця. Голова Верховної Ради України Андрій Парубій на початку ранкового пленарного засідання привітав українських добровольців зі святом, наголосивши, що весною і влітку 2014-го добровольці першими пішли на фронт і, прийнявши на себе удар ворога, зруйнували злочинні плани Кремля.

«Здається, агресор Путін врахував усе, окрім незламного духу українського народу, українських добровольців та волонтерів. Добровольчі батальйони зірвали плани агресора, — сказав А. Парубій. — Добровольці стали ідеологічною основою для відродження Збройних Сил України». Глава парламенту подякував побратимам за мужність, жертовність, готовність у найскладніші часи стояти в обороні України. Депутати-добровольці учора прийшли до Верховної Ради у військовій формі. Парламентарії оплесками привітали своїх колег, котрі боронили державу в добровольчих батальйонах, і вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих героїв.

▶ СТОР. 2

Богдан Матківський, Ігор Лапін.

Іван Крулько, Артур Герасимов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

БЛОКАДА

«Дим» на Донбасі підпалив шини на заході країни

Добре підготовлений експромт, або Рояль у кущах

Увечері 13 березня, за повідомленням Антитерористичного центру, у рамках проведення контрдиверсійних заходів співробітники СБУ затримали в Кривому Торці Донецької області 43 людини зі зброєю. Всі вони — учасники блокади торгівлі з ОРДЛО. Ця інформація зі східного регіону дуже швидко долетіла в західний і спричинила там миттєву серію акцій протесту на підтримку учасників блокади та з вимогами звільнити з посади міністра внутрішніх справ Арсена Авакова й заступника глави Нацполіції В'ячеслава Аброськіна.

▶ СТОР. 16

ПОДІЯ

Редактори комунальних газет проголосили «Укрпошту» ворогом преси

У Черкасах під час конференції обласної організації Національної спілки журналістів України редактори комунальних газет проголосили «Укрпошту» ворогом преси.

Невмотивоване підвищення тарифів на доставку преси, невчасне повернення редакціям газет коштів передплатників, низька якість поштових послуг — це ті чинники, наголосили учасники журналістської конференції, які демонструють не партнерське, а вороже ставлення державного підприємства поштового зв'язку до засобів масової інформації. Керівники місцевих ЗМІ закликали керівництво «Укрпошти» не затверджувати «драконівські» тарифи на доставку преси і повернутись до конструктивної співпраці між поштовиками і пресою, **інформує наш черкаський власкор Лідія ЛІСОВА.**

КОРОТКО

■ Синоптики попереджають про підвищення рівня води на деяких вітчизняних річках. **За даними прес-служби ДСНС**, на рівнинних річках України триватиме розвиток весняного водопілля з виходом води на окремі понижені ділянки заплав (утримання води на ній) у басейнах Прип'яті, приток Середнього Дніпра, без загрози негативних наслідків.

■ На Сумщині нинішнього літа планують оздоровити не менш як 52 відсотки дітей віком від 7 до 17 років. Про такі наміри повідомляють в облдержадміністрації, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ Завдяки втручанню Миргородської місцевої прокуратури, що на Полтавщині, з незаконного користування через суд повернуто водосховище площею понад 240 га. При цьому підприємницька структура погасила 80-тисячний борг за попереднє використання об'єкта, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

Понад 100 тис. добровольців поповнили лави ЗСУ з початку АТО *(УНН)*

Добровольці зруйнували злочинні плани Кремля

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 березня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час пленарного засідання депутати-добровольці закликали Президента оголосити 29 серпня Днем вшанування пам'яті загиблих захисників України. Учасник АТО, перший заступник голови фракції «Народний фронт» Андрій Тетерук з парламентської трибуни від імені всіх депутатів-добровольців закликав Президента Петра Порошенка, як Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, своїм указом встановити 29 серпня Днем вшанування пам'яті загиблих захисників України. 29 серпня — це день, коли українське військо зазнало найбільших втрат під Іловайськом. «Але перед обличчям смерті жоден воїн не склав зброю та український прапор, — сказав А. Тетерук. — Тоді не тільки ворогу, а й усьому світу ми продемонстрували незламність української нації. Вшанування пам'яті — це наш обов'язок перед загиблими, їхніми родинами та всім українським народом».

Верховна Рада України ратифікувала дві міжнародні угоди. Серед них — Угода про вільну торгівлю між Україною та Канадою (реєстр. № 0120). Угоду було підписано 11 липня 2016 року в Києві, вона набере чинності після ратифікації парламентами обох країн та завершення виконання всіх необхідних процедур.

Ратифікація угоди сприятиме розвитку двостороннього торговельно-економічного співробітництва між Україною та Канадою, дозволить вітчизняним товаровиробникам отримати безмитний доступ до канадських ринків, відкриє нові можливості та ринки збуту для українського бізнесу.

Голова Комітету у закордонних справах Ганна Гопко відзначила, що ця угода ратифікована 15 лютого нижньою палатою канадського парламенту й прийнята у другому читанні верхньою палатою. Борис Тарасюк додав, що товарообіг між Україною та Канадою минулого року був досить малим — 246 млн. доларів. Серед країн «Великої сімки» за рівнем товарообігу Канада нині на останньому місці. Депутати також наголошували, що ця угода — важливий доступ на ринки Північної Америки та поштовх, сигнал для інших іноземних інвесторів. Канада була першою країною, яка підтримала і визнала Незалежність України, сьогодні Канада допомагає у військовій сфері. «Угода відкриває для України нові ринки і стимулюватиме розвиток вітчизняного товаровиробника», — наголосив народний депутат України Олексій Порошенко. Зокрема, згідно із положеннями угоди, Канада скасовує мито на 98 відсотків українського імпорту. Експерти очікують збільшення поставок українських товарів до Канади на понад 40 млн. доларів щорічно. Окрім того, український аграрний сектор отримає від Канади технічну допомогу для підвищення рівня конкурентоспроможності наших продуктів. Верховна Рада ратифікувала угоду 282 голосами.

Прийнято також Закон «Про ратифікацію Конвенції між Урядом України і Урядом Великого Герцогства Люксембург про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал і Протоколу між Урядом України та Урядом Великого Герцогства Люксембург про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Урядом Великого Герцогства Люксембург про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал» (№ 0125) — 236 «за». Ратифікація Конвенції і Протоколу спрямована на створення ефективної двосторонньої договірно-правової бази для уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи у взаємовідносинах між Україною та Великим Герцогством Люксембург. Під час обговорення Тетяна Острікова («Самопоміч») відзначила, що угода дасть змогу нарешті дізнатися про рахунки українських бенефеціарів в іноземних банках та в офшорних зонах. Лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко заявив, що торік з України вивели майже 4 мільярди доларів в офшори. Політик наголосив на потребі перекрити «офшорні дірки». Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко розповіла, що нещодавно міністр закордонних справ Люксембургу відвідав зону АТО.

Віктор Пинзеник, Олег Барна.

ДОСЛІВНО

Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Марія ІОНОВА:

— Маємо заохочувати надходження інвестицій в державу, бо це і нові робочі місця, і наповнення бюджету.

Потім народні депутати розпочали розгляд питань фінансів та банківської діяльності.

Склав присягу народного депутата України Юрій Буглак, котрого ЦВК зареєструвала обраним депутатом 3 березня 2017 року. Буглак включений до виборчого списку Блоку Петра Порошенка під номером 81. Юрій Буглак посів депутатське крісло замість народного депутата Олексія Савченка, котрого призначено головою Миколаївської ОДА, і Верховна Рада достроково припинила його депутатські повноваження. Згідно з біографією народного депутата Юрія Буглака, опублікованою ЦВК, до депутатства він працював головним юридичним радником дочірнього підприємства «Кондитерська корпорація «Рошен».

На доопрацювання направлено проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання переказу коштів» (№ 5361). На повторне перше читання — зміни до Закону щодо регулювання переказів електронних коштів. Цей законопроект має на меті врегулювати діяльність платіжних систем. Як зауважив голова Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Сергій Рибалка, давно назріла і потреба передбачити кримінальну відповідальність за злочини, пов'язані з шахрайськими розрахунками через різні платіжні системи з використанням платіжних карток та електронних грошей.

Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності Руслан Демчак зазначив, що перевагами платіжних систем є, зокрема, простота, зручність, швидкість розрахунків та можливість здійснення миттєвих транскордонних переказів. Запропоновані зміни мають за мету упорядкування діяльності небанківських фінансових установ на ринку платіжних послуг.

За результатами голосування відхилено проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уточнення їх окремих положень з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів» (№4960-д).

Парламент також ухвалив постанову про обрання народних депутатів України членами парламентських комітетів.

Депутати вітали з днем народження Владислава Бухарєва, Сергія Феєрмарка і Юрія Шаповалова.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Олександр БІЛОВОЛ, група «Партія «Відродження»:

— Наша група напрацювала низку важливих законопроектів. Один із них — №6141, яким пропонується встановити мінімальний посадовий оклад тарифної ставки залежно від мінімальної заробітної плати. Нині цього потребують державні службовці. Ще одне питання, яке нам ставили виборці в округах — співпраця з МВФ. Сьогодні знову лунає інформація про підвищення пенсійного віку, продаж сільськогосподарських угідь, тому наша група вимагає від міністра фінансів, голови НБУ, прийти і доповісти парламенту, яка співпраця буде налагоджена з МВФ. Ще одне питання, яке турбує громадян — медична реформа і створення госпітальних округів. Нав'язування Міністерством охорони здоров'я створення госпітальних округів, без врахування думки обласних, місцевих і сільських рад, призведе до серйозного колапсу. Тому ми закликаємо МОЗ ще раз відповідально підійти до цього питання і врахувати основні моменти, на яких наголошують наші виборці.

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— Напередодні у декількох містах відбулися пікетування органів державної влади. Громадяни, звісно, мають право висловити своє бачення і ставлення до дій влади, але хотів би зауважити, що у деяких містах за протестами стоять політики, які прагнуть розхитати ситуацію в країні. Ці політики відпрацьовують мрію Путіна. Вважаю, що всі питання нам потрібно вирішувати політично на цьому майданчику. Наголошую, дії поліції були виваженими, чіткими, вони діяли відповідно до чинного законодавства.

Олександр ВІЛКУЛ, фракція «Опозиційний блок»:

— На межі зупинки металургія практично в усіх промислових містах. Шановні блокадники, точніше, не шановні блокадники... Зупиняється промисловість, люди вже самі розблоковують дороги. Куп'янськ, Конотоп, страйки дальнобійників, шахтарів. Така ситуація у нас в країні. Водночас Кабмін підписує нікому не відомий Меморандум з МВФ, зобов'язуючись продавати землю, щоб зробити українців кріпаками, підвищити пенсійний вік або стаж. Потрібно мати мужність відмовлятися від принизливих умов. Гроші потрібно брати з працюючої економіки, а не ходити по всьому світові з простягнутою рукою. Залишився місяць до кінця імунітету чинного уряду. За зраду інтересів України під час підписання цього Меморандуму, розвал економіки країни ми вимагатимемо відставки уряду.

Артур ГЕРАСИМОВ, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Чи хтось сумнівається у цьому залі, що у нас триває агресія Кремля? Думаю, що ні. Чи хтось сумнівається, що Кремль веде цю агресію не лише на лінії фронту, а й всередині нашої країни — інформаційно, економічно і політично. Тому коли ми говоримо про блокаду, маємо перш за все чітко розуміти, кому на руку вона працює — на руку терористів та загарбників. Тепер відносно подій, які сталися у понеділок. (Співробітники СБУ затримали в зоні проведення АТО 43 людини. Причина затримання — відмова здати зброю. — **Ред.**). Ситуація, коли значно зросла ймовірність терористичних актів у зоні АТО, поліція попросила людей здати зброю. На що отримала відмову. У мене виникає декілька питань. Якщо стверджують, що зброя була зареєстрована, звідки взялися гранати? Чому там не було політиків, чому вони підставили ветеранів, які щиро вірять в ідеї? Чому там було багато раніше судимих? Наступне, відносно подій в обрадах, які сталися у понеділок і в ніч на вівторок. Хтось дуже хоче на повну розкачати ситуацію. Але знову давайте повернемося до запитання: кому це вигідно? Відповідь дуже проста — агресору! Маємо бути єдині у боротьбі проти нього!

Сергій МЕЛЬНИЧУК, депутатська група «Воля народу»:

— Передусім хочу привітати всіх, хто в 2014 році пішов захищати Україну і досі це робить, зі святом. Пам'ять загиблих прошу вшанувати хвилиною мовчання. Уже півтора місяця триває блокада на Донбасі. Не казатиму про те, яких економічних збитків вона завдає нашій державі, але відзначу: почалося це все ще з першого дня конфлікту. Контрабанда була до війни і залишається досі. Нині зіткнулися інтереси деяких економічних структур, які намагаються нажитися на цій ситуації. Але окремі народні депутати вирішили підняти свої політичні дивіденди на цій ситуації. Як наслідок — вже втрачено десятки тисяч робочих місць. Ми маємо об'єднатися в цій залі й вирішувати проблеми в парламенті, а не підбурювати бійців-добровольців і розхитувати ситуацію в країні.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Самопоміч»:

— Після нападу влади на добровольців ми досі не можемо отримати інформацію про місце перебування Павла Герасименка, 25-річного «айдарівця». Вимагаємо СБУ та МВС негайно надати інформацію про те, що відбувається з цією людиною. Ця країна потребує реальної стабільності. Стабільності розвитку, опору, руху від колонії до власного дому. Натомість держава в понеділок виступила проти власних людей, які фактично виконують замість неї її функції. Держава виступила за інтереси трьох-чотирьох українських олігархів, які служать агресору. Це не зрада, а політична орієнтація. Уряд витратив більше часу на організацію операції з розгону, аніж на переговори з людьми. Кабмін має повернутися до перемовин, а всіх заарештованих необхідно звільнити.

Олег ЛЯШКО, фракція «Радикальна партія»:

— Вітаю добровольців із їхнім днем, який уперше відзначається в країні. В умовах, коли банда Януковича знищила армію та спецслужби і фактично знищила обороноздатність, вони перші стали на захист країни. Водночас прокоментую події, які відбулися на початку тижня на сході. Офіційна позиція нашої фракції і моя особиста полягає в тому, що ми категорично проти застосування сили в стосунках із учасниками блокади на Донбасі. Це найгірше, що може бути. Треба шукати компроміси і переконувати один одного і домовлятися. Майданчиком для цього має стати парламент. Нині маємо створити тимчасову слідчу комісію для розслідування подій на сході. Вимагаємо невідкладно прийняти закон про окуповані території і визнати очевидні речі, пропонуємо прийняти закон про переміщення товарів через лінію зіткнення.

Юлія ТИМОШЕНКО, фракція «Батьківщина»:

— Силові структури, поза сумнівом, за дорученням Президента пішли проти ветеранів АТО і добровольців, які блокували торгівлю на крові й заробляння мільярдів гривень для окупантів. Хочу звернути увагу на правовий аналіз, який зробив екс-суддя Конституційного Суду Віктор Шишкін. Він наголошує: лінія фронту не може перетинатися заінтересованими особами з метою торговельної діяльності, постачання матеріалів, обладнання, сировини, чи товарів. Захист суверенітету, наголосив він, згідно з Основним Законом, є обов'язком кожного громадянина, а не лише держави. Якщо посадовці ці функції не виконують, це мають робити громадяни. Вимагаємо негайно прийняти закон про окуповані території.

Торік з України в офшори вивели майже 4 мільярди доларів

Із вірою в перемогу!

Руслан Кашаюк та Голова Верховної Ради України Андрій Парубій.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами очільника законодавчого органу, нині маємо чимало героїчних сторінок у новітній історії, пов'язаних із добровольцями. Найбільш пам'ятна з них — коли «Айдар» пробивав прохід до Луганського аеропорту, де були наші військовослужбовці. «Пригадую ті обличчя. Серед них були й мої знайомі. На жаль, багатьох нині немає поруч із нами. Але ми повинні пам'ятати теперішніх героїв війни — наших сучасників», — сказав глава парламенту, припустивши, що про них ще буде написано книжки та знято фільми.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ДОВІДКОВО

Руслан Кашаюк — боєць батальйону «Айдар». Під час Революції Гідності був на Майдані, а в лютому 2014 року, коли розстрілювали майданівців, — на Інститутській. Там і отримав осколочне поранення. Це не зупинило його в намірі захищати нашу державу, тому в квітні того ж року він вирушив на схід. Із зони бойових дій Руслан повернувся з підірваним здоров'ям, після контузії не міг говорити. Душевний спокій знайшов у мистецтві. Він почав малювати картини на склі з фотографій. Зображує на них не лише знайомих побратимів, а й тих, кого ніколи не бачив.

Розвиток глаукоми можна уповільнити, а сліпоту — попередити

За ініціативи Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я та Всеукраїнського альянсу офтальмологів учора в парламенті відбувся день профілактики глаукоми. Усі бажаючі могли перевірити внутрішньоочний тиск *(на знімку)*. ***Мета заходу — довести, що втрати зору можна уникнути.***

Голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець під час брифінгу повідомила, що нині у світі майже 40 мільйонів сліпих людей. Із них 40 тисяч українців. «Сліпоти, яка виникає внаслідок глаукоми, у 80 відсотках випадків можна уникнути», — наголосила парламентарій. Водночас, каже вона, останнім часом кількість відповідних захворювань збільшилась майже втричі.

Завідувач кафедри офтальмології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця Оксана Вітовська наголосила: «Діагноз глаукоми — не вирок. Незважаючи на те, що хвороба прогресує, цей процес можна уповільнити, а сліпоту — попередити». За її словами, в Україні понад 200 тисяч хворих на глаукому. Щорічно реєструється майже 20 тисяч нових випадків. «Підступність хвороби в тому, що люди не помічають її початку і не звертаються до фахівців, — застерегла О. Вітовська. — Якщо перед очима плавають мушки, трапляється затуманення зору, навколо джерела світла з'являється сяйво — треба обов'язково звернутися до лікаря. Якщо діагноз глаукоми вже встановлено, важливо дотримуватися всіх рекомендацій фахівців».

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У день аварії дозволу на проведення небезпечних робіт у шахті не було

Із початку 2017 року у вугільній галузі загинули 12 осіб. Про це «Голосу України» повідомили в Державній службі України з питань праці. Для порівняння: за весь минулий рік в Україні загинули 20 гірників, загалом у галузі були травмовані 864 особи.

Сплеск смертельного травматизму пов'язаний насамперед з аварією на шахті «Степова» державного підприємства «Львіввугілля», внаслідок якої 2 березня загинули вісім робітників. На черговому засіданні урядової комісії з розслідування причин аварії її голова віце-прем'єр-міністр Геннадій Зубко повідомив, що комісія вивчає питання щодо наявності небезпечного обладнання безпосередньо під землею.

«Коли і ким приймалося рішення щодо закупівлі неякісного обладнання або кабельної продукції (якщо такі справді були в шахті); чому на місці аварії було встановлено обладнання для провітрювання продуктивністю 120 кубометрів на годину за необхідної 450 кубометрів і хто погодив таку схему; чому не спрацювала система УТАС, яка мала оповістити і вивести людей з шахти при проведенні ремонтних робіт», — наголосив віце-прем'єр.

Геннадій Зубко додав, що безпосередньо під час вибуху на шахті «Степова» не існувало дозволу на проведення небезпечних робіт, повідомляє «Урядовий портал». «Наразі Держпраці спільно з регіональним відділенням проводить розслідування щодо приписів, які було надано шахті «Степова» в 2016—2017 роках, які їх було виконано або не виконано і чому на 01.02.2017 року такого дозволу на шахті не існувало», — сказав очільник комісії.

З'ясувалося, що ще кілька шахт «Львіввугілля» не мають дозволів від органів, які здійснюють нагляд за безпекою праці у вугільній галузі. На думку віце-прем'єра, варто говорити про відповідальність керівників на всіх рівнях: «Отже, ми складаємо загальну карту, починаючи від закупівлі систем провітрювання шахти, засобів особистої безпеки шахтарів, систем оповіщення, до відповідальності керівництва шахти, державного підприємства та заходів, які мало провести Міненерговугілля».

Ліна КУЦ.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Довгобудами займатимуться виконавчі комітети

Нині в країні існує проблема довгобудів — об'єктів житлового будівництва, терміни прийняття яких в експлуатацію закінчились понад три роки тому. У більшості випадків їх зводили за кошти фізичних осіб. Але внаслідок недосконалого законодавчого регулювання приватні інвестори тривалий час не можуть ані отримати у власність об'єкти нерухомого майна, ані повернути кошти, залучені в їх будівництво.

Цю проблему допоможе вирішити законопроект щодо захисту прав інвесторів житлового будівництва та врегулювання зобов'язань стосовно довгобудів. Його авторами є народні депутати Анатолій Денисенко, (позафракційний), Сергій Фаєрмак (фракція «Народного фронту»), Альона Бабак (фракція «Самопомочі»). Сьогодні цей документ опрацьовує **Комітет Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства**.

Зокрема, законопроектом пропонується запровадити певні правові, фінансові та організаційні заходи. Це приведе до ефективної реалізації повноважень виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад у сфері будівництва довгобудів. Відповідно до документа, за власною ініціативою або за заявою власника майнових прав виконавчі комітети створюють спеціальну тимчасову комісію. Саме вона врегульовуватиме зобов'язання стосовно довгобуду, зокрема через переведення прав та обов'язків на конкурсного замовника. Але в разі, якщо житлово-будівельний кооператив не створено протягом визначеного проектом закону строку. Крім того, продати довгобуд із відкритих торгів можна буде лише в разі, коли конкурс з відбору замовників визнано таким, що не відбувся.

Ураховуючи необхідність узгодження законопроекту з нормами чинного законодавства, пропонується внести зміни до Господарського процесуального кодексу, Земельного кодексу та відповідних законів.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до розділу V «Прикінцеві положення» Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» щодо заходів із забезпечення вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Розділ V «Прикінцеві положення» Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами) доповнити пунктом 6^2 такого змісту:

«6^2. Встановити, що дія частини третьої статті 24 цього Закону не поширюється на надання земельної ділянки на Алеї Героїв Небесної Сотні (вул. Інститутська), 3 у Печерському районі міста Києва із земель комунальної власності в користування Національному меморіальному комплексу Героїв Небесної Сотні - Музею Революції Гідності для будівництва, експлуатації та обслуговування меморіально-музейного комплексу.

Будівництво меморіально-музейного комплексу має бути здійснено відповідно до проекту, розробленого за результатами відкритого конкурсу на кращий проект цього меморіально-музейного комплексу, проведеного в установленому Кабінетом Міністрів України порядку, та затвердженого з урахуванням результатів громадського обговорення конкурсних пропозицій.

Забороняється подальша зміна цільового призначення або власника (користувача) земельної ділянки, зазначеної в абзаці першому цього пункту, та передача земельної ділянки (її частини) чи приміщень меморіально-музейного комплексу в оренду та/або суборенду».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
21 лютого 2017 року.
№ 1854-VIII.

Закон України

Про приєднання до Протоколу про сталий туризм до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат

Верховна Рада України **постановляє**:

Приєднатися до Протоколу про сталий туризм до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, вчиненого 27 травня 2011 року в м. Братиславі, який набирає чинності для України на дев'яностий день після дати передачі на зберігання депозитарію документа України про приєднання.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
22 лютого 2017 року.
№ 1905-VIII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Савченко О.Ю. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Кузьменка Дмитра Олександровича (номер посвідчення 112/08),

Позова Аполлона Харалампійовича (номер посвідчення 112/04),

Рябеки Сергія Олександровича (номер посвідчення 112/05),

Серветника Артура Віталійовича (номер посвідчення 112/07),

Тян Ганни Едуардівни (номер посвідчення 112/03).

Управління кадрів.

На залізничному перегоні у Великоолександрівському районі на Херсонщині вогонь охопив локомотив, що тягнув до Миколаєва 58 вагонів–цистерн із майже 5 тис. тонн соняшникової олії. Вогнеборці з ДПРЧ № 4 наспіли вчасно: локалізували осередок займання, а за півтори години ліквідували його повністю, *інформує наш власкор Сергій Яновський*

Батя

— Давайте, мої сонечки! Лівіше 10. Як будеш стріляти, кричи «Дупа Новоросії!»

— Дупа Новоросії!

— О, синочки, вцілили! Мої ж ви герої!

...На «промці» командир 1-го батальйону 72-ї бригади Олександр Вдовиченко — «Слов'ян» — командував боєм. Нагорі вибухали 152-міліметрові снаряди із САУ, 120-міліметрові міни. Ми відповідали з мінометів. Комбат і його офіцери були у стихії того, чого їх колись навчали, а нині вони й самі вже можуть навчати.

— «Грузине», ти можеш туди довбонути?

— Ні, командире, не дістану. Потрібна арта, але...

Гучно розірвався снаряд зі шрапнеллю. Звук схожий на гуркіт весняного грому. Бій тривав.

Підполковник Олександр Вдовиченко родом із Бердичева. 2005-го закінчив Харківський інститут танкових військ. Із самого початку служби — у 72-й бригаді. У свої 35 пройшов шлях від інженера ремонтної роти до комбата (з 2015-го). На війні з перших днів, з 12 квітня 2014-го. Воєнні дороги почав топтати з півдня України. Потім ті дороги провели його через Ізварине, Маріуполь, Краснопілля, Амвросіївку, Волноваху. На промзоні воює з жовтня 2016-го.

...Страшний день 11 липня 2014 року під Зеленопіллям почався о 4-й годині 27 хвилин. Два пакети «Градів» накрили місце, де стояли наші військовики. «Той день у мене в серці на все життя. Я вперше побачив, що це справжня війна. Я вперше відчув, що таке справжній жах. Ми вивозили звідти КамАЗ і «Урал» наших загиблих воїнів, 10 машин поранених», — каже «Слов'ян». На моє запитання, чи доводилось за мирних часів бувати в Донецьку, комбат відповідає: «Не бував, але буду. Війна закінчиться нашою перемогою. Я впевнений!»

Олександр Вдовиченко цього року закінчує Національний університет оборони.

«Я дякую сім'ям, дружинам, дітям за те, що їхні мужчини тут, на передовій, разом зі мною обстоюють нашу Незалежність, не пускають агресора далі в Україну. Війна забирає кращих, і це мій біль», — каже кавалер орденів Богдана Хмельницького ІІ і ІІІ ступенів.

Масований обстріл закінчився. Наймиліші слова в цей момент: «Втрат немає».

Пізніше, на позиції, два солдати, два Сергії, казали, що багато бійців служать тут із поваги до «Слов'яна». «Він не боїться сам приймати рішення. Він справедливий. Він — наш Батя».

На знімку: командир 1-го батальйону 72-ї бригади підполковник Олександр Вдовиченко «Слов'ян».

24/7 на позиції. Одна ніч в Авдіївці

У надвечір'ї слідом за «Тринадцятим» я біг на позицію «Звір». Коли вибігали з будинку, було ніби тихо. На півдорозі нашої пробіжки десь недалеко гепнула 120-міліметрова міна. Втрата уваги на якусь тисячну долю секунди... і я теж гепнувся на землю, перечепившись через лопату бульдозера, а точніше, розбитого жовтого ЗІЛа, до якого причеплена снігозбиральна лопата зі шнеком. Сергій обернувся і кричить: «Давай, вставай! Побігли, побігли!» Щойно ми дістались місця і сховались, впала наступна міна, але вже ближче. «Тринадцятий» сказав: «От бачиш, ми втекли від неї, і це вже добре».

На позиції зі стелі звисав кишеньковий ліхтарик, у диму від буржуйки і цигарок чітко вимальовувався трикутник білого світла над столом. Тут же висіли ковбаси — коптилися. Я чистив від глини й піску свої фотокамери. Сергій Бондар — «Тринадцятий» — готував чай, другий солдат, Сергій Бережной «Рибак» втупився у смартфон, хоча Інтернету не було. Потім ми пили чай і чекали запиту на відкриття вогню. Розмови поночі під акомпанемент обстрілу, що знову почався, прості. «Ти хто?» — «А ти хто?»

Тут «Рибак» сказав, що потрібно поставити навколо позиції розтяжки, аби непрошені гості отримали «подарунки». Ми вийшли надвір. У тьмяному світлі Сергій зробив саперську справу.

Продовжили чаювати. В радіусі кількасот метрів навколо нас — нікого, ні своїх, ні, сподіваємося, чужих. Гупають поодинокі вибухи з чогось там. По рації повідомлення: «Увага! Вихід «Градів». Усі ми троє дружно матюкнулися. Цього ще не вистачало. Ну а у фотографа в голові думка: «Якого дідька ти сюди приперся і чого тобі не сидиться вдома?» Такі думки нас, фотокорів, на передовій інколи навідують. Мій товариш, Толя Степанов, теж про таке розповідав.

Слухаємо тишу. Прильотів немає. Слава Богу!

Гранатометники 72-ї бригади Сергій Бондар і Сергій Бережной на позиції.

Отже, ти хто? Сергій Бережной, 31 рік, четверо дітей, молодшому 3, старшому 13, дві дівчини, два хлопці. З Вінницької області, Погребищенського району. В армії відслужив у 2005-му у військах МНС, ППО — пожежна обслуга, заступник командира відділення. Воює другий рік, одразу пішов на контракт до кінця особливого періоду. Це значить, що повинен відслужити 24 місяці, потім можна і звільнятись. Зарплату, як і обіцяв Президент, підвищили з 1 січня. Чистими разом зі всіма надбавками за місяць виходить 13 тисяч гривень. «Мій позивний «Рибак», бо про риболовлю я знаю все. Вважаю себе професіоналом у цій сфері», — каже Сергій. Ловив коропа на вудку у Вінницькій області, у Херсонській. Після звільнення хоче поїхати у Чернівецьку область половити форель, відкрити щось нове для себе. Захоплюється і підводним полюванням. Сергій із гордістю риболова каже, що найбільша рибина, яку він спіймав на вудку, важила 12 кілограмів. Боєць згадує загиблого друга. Разом підписували контракт, разом служили. Олег Бурець загинув на початку лютого.

Розмова триває. У темряві бліндажа здається, що вже глупа ніч, але на годиннику — ще тільки восьма вечора.

Другий Сергій — Бондар, з Луганської області, зі Старобільська. Має двох дітей — хлопця й дівчину. Строкову відслужив теж у 2005-му спецпризначенцем у Внутрішніх військах. Наприкінці 2015-го пішов до ЗСУ на трирічний контракт. Каже, що це його обов'язок — воювати нині за свою країну. Чому «Тринадцятий»? «Я з 13-ї області України, Луганської. Постійно у житті стикаюсь із числом 13 і думаю, що воно для мене щасливе. Така містика», — каже Сергій. Він розмірковує вголос, що Путін не вічний і війна рано чи пізно закінчиться. А що ж тоді робитимуть ті, хто зрадив Україну, хто зараз убиває наших чоловіків? Як вони дивитимуться нам у вічі? Боєць каже, що починаючи з 29 січня вони тиждень сиділи під шаленим обстрілом з важкої зброї, навіть з 203-міліметрових «Піонів» (вирва від такого снаряду — у людський зріст).

Витримали це пекло вчотирьох. Сиділи в підвалі, земля тряслась, як холодець. Боєприпасів вистачало, але батареї у раціях посідали, і зв'язку не було. Мали запаси їжі — тушонку, сардини, кільку, води трохи.

Два Сергії розповідають, що тоді тут, на «промці», знайшли свою смерть багато ворогів із батальйонів «Сомалі», «Оплот», «Север» — найпідготовленіших сил противника.

Чергування двох гранатометників на позиції проходить за схемою 24/7, тобто цілодобово сім днів на тиждень. Тут варять собі їсти, інколи навіть борщ, але частіше в хід іде сухпай. Дрова теж приносять для буржуйки. Є своя бензопила, та вона швидко тупиться — дерево все з осколками.

Отож ніч тривала. Один Сергій слухає рацію, другий спить, я дрімаю. Запит на відкриття вогню надійшов тільки під ранок. Хлопці швидко відпрацювали за вказаними цілями. Ніч закінчилась. Після сьомої ранку «Тринадцятий» провів мене до будинку. Потім ми з журналістом і волонтером Романом Бочкалою пробігли промзоною. Крайній раз тут ми також були разом рівно рік тому. Тоді епопея промзони тільки починалась. І нині чітко видно, як сильно розстріляна ця частинка України. І що далі — невідомо.

...Кінець цієї історії традиційний. Ми поїхали до мирного Києва, бійці залишились захищати українців у пеклі промзони.

У бліндажі бійці зробили стіну пам'яті загиблих товаришів.

На одній із позицій промзони.

Сторінку підготував Олександр КЛИМЕНКО. Фото автора. Більше фото тут — www.golos.com.ua

Зрадники з обласного аеропорту не вилетіли

2014 рік. Донецький аеропорт... Той день для начальника відділу прикордонної служби Олега Трофіменка став фатальним. Здавалося, в цивілізованому суспільстві, у незалежній країні ніколи не буде війни — гібридної війни, якою кілька місяців потому вона стане.

Сьогодні Олег тільки подумки та з бойовими товаришами згадує буремні події 2014-го. Перші спроби утисків найманців, виведення особового складу, відведення техніки та перші обстріли з території Російської Федерації. Регулярні обстріли стають не кадром із кінофільму, а цілковитою реальністю. Розповідає, що пережити той тяжкий час йому допомагали думки про рідних, про сім'ю — дружину та двох донечок, які з нетерпінням чекали на свого татка вдома. А щоб сім'я спала спокійно на мирній території, турботливому татусеві, люблячому чоловіку доводилося виконувати надважливі завдання, аби не дати підступному ворогу просунутись углиб.

Співрозмовник пригадує, як особовий склад перерозподілили по інших підрозділах Донецького загону. Як керівнику, Олегу Трофіменку доводилося брати участь у численних посиленнях тієї ділянки кордону, де «братський народ» уже розпочинав неприховану збройну агресію.

«Ситуація була вкрай напруженою. Ми, щоб хоч якось себе розрадити, підтримували один одного, жартували, згадували приємні моменти... Інакше ніяк! У тих умовах насправді усвідомлюєш ціну життя, тих речей, які пропускаєш повз себе у буденному житті», — зазначає прикордонник.

Усім відомий відеоролик на відеохостингу YouTube, відзнятий саме в ДАПі, де зрадники Пшонка, Клименко, Захарченко пориваються, щоб утекти з країни. Завдяки рішучим вказівкам Олега Володимировича та вмілим діям його підлеглих запроданцям так і не вдалося вилетіти з обласного центру. А приймати рішення та віддавати вказівки того дня доводилося саме Трофіменку — начальнику відділу.

Олег Трофіменко.

«Насправді дуже непросто стає у такій ситуації. Ще, образно кажучи, вчора ці люди керували країною. Мали більшою чи меншою мірою вплив, а сьогодні скоїли злочини проти свого ж народу, проти людяності. Просто в голові не вкладалося. Та у той момент усе, що залежало від нас, як від представників Держприкордонслужби, — ми виконали», — згадує Олег.

«Своя земля й у прикрощі мила», — філософськи зазначає співрозмовник. Досить тяжко говорити про вимір такого абстрактного поняття, як патріотизм. Невидиме, проте реально існуюче, воно наповнює наше життя сенсом, тим самим роблячи нас людьми і гідною нацією. Дуже легко любити свою країну і залишатись у ній, коли вона багата і могутня. Значно важче, коли вона незахищена і слабка. І як справжні сини та доньки своєї неньки, сьогодні тисячі юнаків і дівчат захищають нашу країну без жодної думки про зраду своєму народу.

Світлана САВЧУК,
прес-офіцер ОКПП «Київ» Держприкордонслужби України.
Фото автора.

Економіка Росії дуже нагадує пізній СРСР

Економіка РФ не є пріоритетом для керівництва цієї федерації. Кремль, Дума РФ, міністри Кабміну та регіональні лідери не формують своїх статків, безпосередньо чи опосередковано, у залежності від успішного розвитку економічних суб'єктів у Росії.

Нафтові та газові накопичення попередніх років та можливість отримувати великі обсяги саме цієї сировини і похідних продуктів є головним активом північного сусіда. Звідси намагання вмовити членів ОПЕК знизити добовий обсяг видобутку задля підтримання ціни на нафту. Тут же криється і парадоксальна, сенсаційна, мовчазна згода на пряме, збройне вторгнення до Сирії, та ще і з публічно визначеною метою, яку озвучив Ердоган — знищення режиму Б. Асада. Гіпотетично тепер турецькі сили ППО можуть знов збивати московські літаки, а чеченські «піхотинці Путіна» стрілятимуть у піхотинців Ердогана. А відповідь проста — газогон «Турецький потік», про домовленість щодо будівництва якого москвичі вже відрапортували, а турки, у свою чергу, не підтвердили, бо «про значну знижку на газ» ще не домовились. Ця красномовна ілюстрація ще раз доводить, що росіяни готові бути зрадниками для президента Б. Асада легко, бо на кону можливість підтримати на майбутнє своє єдине джерело надходжень до бюджету — розпродаж російського газу.

Розкрадене Сколково, пшик «нанотехнологічного прориву», крах розробки, виробництва та експлуатації цивільного літака СУ, фактичне банкрутство ВАЗу та КамАЗу, які виживають винятково за рахунок бюджетних субсидій, — усе це свідчить про нездоровий стан російської економіки, який можна сміливо вважати таким, що перебуває у глибокій кризі.

Джерела, що наближені до російської верхівки, стверджують, що Путін особисто зовсім не займається економікою держави, взагалі. Він спілкується особисто із Д. Медведєвим не частіше одного разу на місяць. Путіна цікавлять гроші на поточні витрати оборони та безпеки (зокрема внутрішньої безпеки режиму), ціна на нафту та газ, політичні глобальні процеси, що можуть негативно впливати на стан справ у РФ. Російський прем'єр, як водиться у державах, якими керують підстаркуваті авторитарні дідусі, не має жодної можливості здійснювати хоч якісь інституціональні реформи. Зокрема, і ті, які знизять частку ВВП РФ, що припадає на ВПК, на користь інфраструктурних проектів або реального стимулювання визначених галузей економіки.

Костянтин ІВАНОВ.

Власне, ситуація дуже нагадує останнє десятиріччя існування СРСР. Маховик ВПК розкручено максимально, бо «кругом враги», а реальний сектор економіки та внутрішній споживчий ринок сильно залежать від імпорту, бо свого нема нічого. А тут ще санкції та контрсанкції. Можна сміливо стверджувати, що сьогоднішнє керування РФ не має нічого спільного із хоч якоюсь раціональною стратегією, що має на меті економічний та соціальний розвиток громадян федерації. Збагачення купки наближених мільярдерів-бізнесменів, відмивання вкрадених народних грошей через віолончеліста Ролдугіна, рідні дочки президента Путіна на нелегальному, конспіративному існуванні у власній державі, знищення цивільного борту МН-17 на очах у всього світу. Не може бути і не буде у нашого «бородатого північного сусіда» жодних економічних та соціальних успіхів у 2017 р. Замість того будуть нові Іскандери у Криму та Калінінграді та нові дивізії у Брянській області на кордоні з Чернігівщиною. Нафти та газу у них багато, золото є, алмази, зброєю торгують по світу непогано, але... Жінки перших кількох сотень тих офіцерів, які будують дивізію на щастя своїх дітей за 300 км від мого дому, вже бунтують, бо для їхніх дітей не було місця ні у місцевій школі, ні у дитячих садочках.

Проте сталася і така сенсація в економічному житті Росії — водій Юрій Бубнов записав монолог про систему сплати за користування дорогами, відому як «Платон». Проект цей реалізовано як юридичну особу змішаної форми власності. Є там такий учасник ТОВ «РТ-Инвест», що отримує 10 млрд. руб. щорічно з платежів до «Платону» всіх комерційних транспортників РФ. Належить це ТОВ родині Ротенбергів, особистих друзів Путіна, але сенсація не у тому. Цей монолог за два дні передивилося 1,3 млн. осіб. Тож економіка людей у Росії цікавить, все ж таки, незважаючи на наступ ворогів десь на кордоні Калінінграда із Алеппо.

Костянтин ІВАНОВ,
президент Чернігівської регіональної торгово-промислової палати.

ПОДРОБИЦІ

Щоб ворог не дійшов до твоєї хати...

Керівники Гадяцького району, що на Полтавщині, передали представникам 80-ї окремої десантно-штурмової бригади відремонтований автомобіль і чергову партію «гуманітарки».

Йдеться про загартовану на польових дорогах автівку «УАЗ-452», підвищена прохідність якої та захищений умільцями і досить місткий корпус роблять її практично незамінною в умовах армійського екстриму. Приємним доважком до неї стали продукти харчування та предмети особистої гігієни, придбані фундаторами асоціації органів місцевого самоврядування «Гадяччина».

Згаданий дарунок захисникам Вітчизни від громади району приймав і дякував за нього майор Роман Сегейда, котрого тут добре знають. Адже він був одним із перших бійців, які ще в 2014 році прибули сюди на БТРах для зміцнення блокпостів, що мали завадити просуванню російських військ углиб України (нагадаємо, що Гадяцький район межує із Сумщиною, а за нею — уже країна-агресор).

Ворог, звісно, до Полтавщини не дійшов. Якраз завдяки тому, що військовослужбовці згаданої бригади разом із побратимами з інших підрозділів громили його на підступах до Донецького аеропорту, в Авдіївці, Пісках та інших гарячих точках Донбасу. За цей час пройдено багато фронтових доріг. Та воїни-десантники і представники однієї із «крайніх» громад Полтавщини один одного не забувають.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Артилеристи показали педагогам виставку та фільм

Нещодавно військовослужбовці окремої артилерійської бригади, що дислокується у Тернополі, у Тернопільському національному педагогічному університеті імені В. Гнатюка показали виставку художніх картин, які раніше подорожували зоною АТО. Спочатку її продемонстрували у військовій частині в Попасній, згодом вона поїхала різними містами України.

Захід організували військовослужбовці Тернопільської окремої артилерійської бригади, серед яких один з авторів виставки, художник Микола Мамчур. Також викладачам та студентам — майбутнім педагогам — представили картини учасниці проекту «Художники без майстерень» Оксани Дученчук.

Усі охочі змогли переглянути і фільм про перебування бійців Тернопільської окремої артилерійської бригади на передовій.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

***

Ви бачили колись, як прапор майорить
Від подиху повітря на броні,
Як жовтії поля і синяя блакить
Співають разом голосно пісні.
Скрізь жадібний вогонь палаючих ночей,
Шалений біль і тисячі страждань
Та пісня голосна лунає для людей,
Тримаючи на боці сподівань.
Ви бачили колись натхнення у очах
Людини, що від втоми ледь стоїть,
Коли веде вперед жовто-блакитний стяг.
Ви бачили колись таку мить?

Віталій ПАХОМОВ,
підполковник, учасник АТО.

Я воюю за свою землю, бо вона українська

Російська пропаганда не втомлюється переконувати світову спільноту, що кримчани, мовляв, зробили свій вибір на користь Росії. Звісно, це один з елементів інформаційної гібридної війни і засіб виправдати агресивне захоплення земель суверенної України. Утім, реальна картина не зовсім така, якою її малюють у Кремлі. Бо...

— Мої батьки й досі живуть у Криму. А я на передовій, воюю за Україну, — розпочав розмову зі мною боєць-доброволець на псевдо «Крим» **(на знімку).**

— Коли ти зробив свій вибір? І як до цього поставилися батьки?

— Війна заскочила мене у Харкові, де я навчався в автотранспортному технікумі. Події 2014 року змусили мене взяти до рук зброю. Мама, коли дізналася, була в істериці. Та згодом вона змирилася з моїм вибором. Тато зберігав спокій. Мені подобається його позиція. Вона не змінилася навіть тоді, коли до них прийшли представники ФСБ.

— Чого вони хотіли?

— Розпитували, де я, коли востаннє спілкувалися зі мною... Їм відповіли, що я давно залишив півострів і живу своїм життям. Думаю, що це був візит залякування, а не збору інформації. Адже моя діяльність не є засекреченою, мої фото — в усіх мережах, де я зареєстрований.

— Коли для тебе розпочалася війна?

— Мій друг пішов добровольцем в один із батальйонів... Не хочу його називати, щоб не дискредитувати саму ідею таких батальйонів. Я теж вступив туди добровольцем у липні 2014-го. Ми базувались у Сєвєродонецьку. Спочатку нас навчали, потім виставляли на блокпости у Лисичанську, Артемівську. Згодом мене взяли у батальйонну розвідку. Довгими, холодними днями і ночами ми сиділи в лісі за містом. Блокували грунтову дорогу, яка проходила вздовж річки Сіверський Донець. А ще проводили міліцейську «чистку» міста.

— Що таке «чистка»?

— Надходила інформація, що за такою адресою проживає людина, причетна до терористичної організації. Ми її знаходили, заарештовували і відправляли у штаб для встановлення факту належності особи до терористів. Але з часом така пасивна, така тилова війна нам набридла. І майже всі хлопці, які прийшли зі мною в «учебку», звільнилися.

— І в який підрозділ ти пішов?

— У сімейний — я одружився. Перед тим в Інтернеті познайомився з дівчиною. Два місяці листувалися. Зустрілися. Потім побралися, я переїхав до неї на Київщину. Але вже в січні 2015 року воював у Пісках у складі «Правого сектору».

— Молода дружина відпустила?

— Звісно ж ні. Родичі теж усі були проти, відмовляли. Та я не зміг сидіти вдома, коли на фронті гинули мої побратими.

— Чому служба в добробаті, а не у Збройних Силах України?

— Тому що на той час нашу армію очолювали непрофесіонали, а нерідко й запроданці. А добровольці керуються винятково патріотизмом. Для них закон один: бий сепаратистів до загину.

— Пам'ятаєш першого полеглого побратима?

— Це був хлопець із позивним «Ведмідь», який служив у 93-й бригаді. Ми разом з ними стояли на позиціях. Він був на посту, коли снаряд вцілив просто в нього. Я прийшов через п'ять хвилин міняти його, а там... Важко навіть тепер згадувати все це. Хочу сказати, що ця позиція була вкрай нещасливою для нас. Там загинуло ще кілька наших хлопців.

— Не хотілося все кинути і поїхати до дружини?

— Хотілося. Проте не міг залишити побратимів. Утім, незабаром нас вивели з Пісків. Хтось поїхав на базу, а я додому, до коханої. Але влітку 2015-го ми всі зібралися під Авдіївкою, на шахті «Бутовка». Це повернення ледве не коштувало мені життя.

— Що сталося?

— Під час бою я висунув голову, щоб оцінити ситуацію. І куля поцілила в обшивку мого шолома. Чотири міліметри лівіше — і зустрічай, Україно, мертвого героя.

— Що відчув у той момент?

— Не скажу, що не маю страху, але я обережний. І хоч адреналін бив через край, інстинкт самозбереження взяв гору над емоціями. Я привчався, вичекав... Це тепер, коли йде так звана позиційна війна, працює тільки «арта», солдатам легше... Тоді ми були постійно зайнятими. Не стріляють — ми в сорокаградусну спеку копаємо редути, укріплюємося. Почали стріляти — беремо зброю і гатимо в «сепарів». Часу на відчуття і дурні роздуми не було. Потім була перерва — чотири місяці без війни.

— Тебе поранило?

— Дружина подарувала мені щастя — народила донечку. Потрібно було думати про неї. У той час змінив кілька робіт: був вантажником на «Новій пошті», охоронцем, водієм на заводі... Ніяк не міг знайти собі місце у мирному житті. Тож коли знову оголосили черговий набір у добровольчі батальйони, з побратимами поїхав туди. Нас знову навчали. Але це були найкрутіші навчання. Цілий місяць італійці муштрували нас. З ранку до ночі. Шість днів на тиждень.

Потім була авдіївська «промка». Більш як місяць був кулеметником. Це були дні суцільної війни. Через деякий час на «промку» зайшли українські десантники і замінили нас. Трішки відпочили на базі... І знову в Авдіївку. Зайняли позицію в «Царской Охоте». До війни це був ресторанний комплекс. Ці дні я запам'ятаю надовго.

— Чому?

— «Сепарів» у пекло відправляли. Наші хлопці з СПГ (станковий протитанковий гранатомет) підпалили всі позиції ворогів, які були навколо нас. Це було надзвичайне видовище. Вони спромоглися навіть поціляти у бліндажні віконечка терористів. Потім на підкріплення приїхала група снайперів «Браконьєри». Ці хлопці — справжні профі. Їхні кулі були безжальними. Так тривало до вересня 2016-го. У мене закінчився контракт, і я поїхав до дому.

— На початку розмови ти згадував, що маєш друзів у Криму, які підтримують тебе.

— Так. Вони підтримують мій вибір, у соціальних мережах виставляють українські публікації. Не все так погано там. Найцікавіше те, що з тими, хто мене підтримує сьогодні, я до війни особливо не товаришував...

Кілька разів до мене приїжджала мама. Переконалася, що люди тут адекватні, не їдять дітей, як про це бреше російська пропаганда.

Переконаний, що прийде час, коли я повернуся до Криму. І доведу цим, що Крим наш, український. Був, є і буде.

Михайло УХМАН (спеціально для газети «Голос України»).

Фото автора.

Чи потрібен діалог?

Діалог сходу та заходу допоможе зблизити українців у цей нелегкий час. Він має поєднувати в собі такі чесноти, як відвертість, доброзичливість та людяність. Особливо — у серцях майбутнього нашої держави — дітей.

І він відбувається завдяки волонтерам, офіцерам цивільно-військового співробітництва та ініціативі громадських організацій Донбасу. Цього разу школярі з малозабезпечених та багатодітних сімей Луганщини провели два незабутні тижні в «Лісовій Заставі». Це табір для фізичного та психологічного оздоровлення дітей у мальовничому місці за півсотні кілометрів від Києва. Тут розробили і втілили у життя власну програму реабілітації дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій.

Усі заняття в таборі «Лісова Застава» відбуваються в ігровій формі, що дуже подобається учням. Вони багато часу проводять на повітрі, займаються спортом, їздять на екскурсії.

— Коли ми приїхали на Київщину, то не очікували такого теплого та гостинного прийому, — каже класний керівник Марія Перегуда. — Особлива вдячність психологу Аліні, яка з кожною дитиною провела індивідуальні бесіди. За свій великий 38-річний стаж я не бачила таких цікавих занять: квест на виживання, різні інтелектуальні ігри, конфліктологія, волонтерство. Із голів дітей вивітрювався весь той негатив, що вони накопичили.

Дітям найбільше запам'ятався аквапарк, адже більшість була там вперше. Із ровесниками, яких зустріли в Києві, вони подружилися, обмінялися контактами, обіцяли приїхати ще.

— Ми плакали, коли їхали додому, хочемо ще раз там побувати, — каже розчулена Катерина. — Аквапарк — це щось! Було класно: в зоопарку, на ковзанці і загалом.

Батьки та викладачі щиро дякують за такий прекрасний двотижневий подарунок їхнім дітям. Передусім голові фонду «За право на життя» Ірині Сазоновій, персоналу табору «Лісова Застава», а також офіцерам цивільно-військового співробітництва, які, зустрічаючи дітей на Луганщині, вручили їм подарунки від ровесників з Рівного.

— Другого березня у Рубіжному ми зустріли тридцять дітей, які повернулися з оздоровчого табору, — розповідає офіцер групи цивільно-військового співробітництва ОТУ «Луганськ» підполковник Ігор Красношапка. — У них світяться очі — і це дуже тішить. До складу цієї групи переважно входять діти з малозабезпечених, багатодітних сімей та діти учасників бойових дій. Нас попросили організувати їх супровід, допомогти із транспортом. Довелось для діток «вибивати» цілий вагон, бо бракувало місць у потягу. Залізниця пішла назустріч, і вони без проблем доїхали. Думаю, такі речі треба продовжувати й надалі, адже реабілітації, передусім психологічної, потребують тисячі дітей регіону.

Юрій ІГНАТ.

Рубіжне.

На знімках: Ігор Красношапка; Катерина.

Фото автора.

Телевізор диктує людям програму життя

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Креативність пропаганди кремля — втім, як і моральні якості співачки Юлії Самойлової, — досягли висоти зірки на червоній площі (тобто мордорского днища). І як зазвичай цинічні, як поцілунок Іуди. На тлі офіційних заяв Москви про Євробачення — «мы песню споём про любовь, чтобы все народы поняли всей душой, как задушевно их любит Россия», російські авторитети бездушно позують на тлі війни. І до неї ж підбурюють. Така «любов»! «Польща і Фінляндія — це Російська імперія», — зайшовся у своїх психологічних нападах політолог із графським прізвищем. «Не вертайтеся в Україну — там гестапо», — «прозріла» Моріц. «На Україні голодні люди відбирають хліб у снігурів», — завелися в маревній істериці путінські ЗМІ. І жодного слова про те, що російські солдати вплуталися в таку авантюру, з якої вихід один — через ліфт! Але ж настав час подумати про покаяння… Як колись Віллі Брандт став на коліна перед усім світом… Не вчить історія, не вчить — вчить серце! Що ж із серцями вашими, росіяни?

Андрій КОВАЛЕВСЬКИЙ (Кенігсберг—Канада, лікар, менеджер охорони здоров'я):

— Я більше не живу в Росії. Ми іммігрували до Канади 2011 року. Коли я в 1998-му переїжджав із родиною до Росії з Казахстану, проживши перед цим чотири роки в США, то мені здавалося, що з моїм досвідом мені багато чого вдасться зробити для країни, з культурою якої я себе завжди ідентифікував. Так і вийшло. Я зробив чудову кар'єру й нікуди не збирався виїжджати.

Удалося за участі Євросоюзу брати участь у проведенні реформи охорони здоров'я в Калінінградській області. Потім брав участь у декількох девелоперських проектах. Це був творчий період становлення нової посткомуністичної Росії. Було багато проблем, але й було цікаво. Повільно, але неухильно йшов процес десовєтізації країни й налагодження нових відносин із незалежними державами, що утворилися на території СРСР. Я навіть підтримував Путіна на самому початку його кар'єри, але доти, поки не довідався, в який спосіб він прийшов до влади і які кошти він має намір використовувати, щоб її втримати.

Починаючи з 2004 року просто на моїх очах країна з величезним потенціалом почала відкочуватися назад у СРСР або навіть, швидше, взагалі в якийсь інший бік. Це й привело до рішення про імміграцію. Третій рік пішов із моменту, коли Путін вторгся до України. Цю новину ми застали вже тут, у Канаді. Вона й відколола мене від російської громади і зблизила з українською. Були палкі дебати, що іноді доходили до бійки. Було багато емоцій, які нині притупилися.

Людській психології властиво йти від неприємних емоцій — дистанціюватися. Це складніше, коли ти перебуваєш в епіцентрі подій, тому я розумію: щоденні новини про втрати в зоні АТО навряд чи здатні приглушити ваші емоції, але я б хотів, щоб ви знали: серед росіян є ті, хто з вами. Я не писатиму про «братні почуття». Я не писатиму про те, що «потрібно розрізняти народ від правителів», мовляв, «Путін у всьому винуватий, а російський народ з вами». Це звучить сьогодні безглуздо. Я спробую припустити, звідки Путіну вдалося витягти тему про «жидо-бандерівців» і «кацапів». «Феномен путіна» — це остання відрижка столітнього періоду смутної історії Росії після здійснення державного перевороту і зміщення легітимної влади в 1917 році. Україна Кучми і Кравчука — це теж були останні залишки правління радянської номенклатури. Потім ви спробували це виправити. Потім знову і знову. Ось це й спричинило гнів послідовників НКВС і прихильників ГУЛАГу, що захопили владу в Росії. Отоді вони витягли з архівів криваві сторінки переписаної більшовиками історії. Російський народ винуватий у сьогоднішній кривавій бойні, і провина ця не більше і не менше, ніж провина Путіна, котрий заварив цю кашу. Провина російського народу полягає в тому, що він не бажає дивитися в корінь. У цьому його проблема. Звідси грунт для будь-якого імперіалізму, націоналізму або шовінізму. До речі, справедливості заради зазначу: у цьому проблема й так званих «вишиватників» — крайніх українських націоналістів.

На завершення хочу сказати, друзі, що ви стоїте на правильному шляху. Хоч би як складно вам було нині, йдіть цим шляхом. Проводьте люстрацію. Проводьте десовєтізацію. Валіть істуканів Леніна скрізь, де вони є. Перейменовуйте вулиці й міста на свій національний штиб. Розмовляйте українською мовою, особливо це стосується росіян, котрі живуть в Україні. Українська мова повинна стати вашою основною мовою спілкування в найближчі десять років. Росія (або те, що від неї залишиться) прийде до цього теж. Пізніше за вас, але прийде. Путін стільки наколобродив, що виправляти доведеться роки й навіть десятиліття. Щасти вам!

Олена БОГДАНОВА (Санкт–Петербург, юрист):

— Як подумаю, що б мені побажати народу України, то впадаю у ступор. Не можу підібрати слів, які змогли б передати мої розпач і безсилля перед чумою, що накрила. Розумію, що наші землі окуповані й нам уже не належать, як і все те, що створювали й будували наші предки, перейшло до рук генетично далекого нам народу... За допомогою хитро поданої інформації народ і України, і Росії відволікають від ЦІЄЇ головної теми на штучно створену на порожньому місці війну. Воювати під керівництвом і контролем бандитів смертельно небезпечно для наших народів! Безумно шкода всіх постраждалих, молодих хлопців, дітей і старих... Усіх... по обидва боки. Хочеться прокинутися і сказати, як могла наснитися така маячня, що наші люди стали вбивати одне одного?.. Але ворог хитрий і використовуватиме всі методи для скорочення поголів'я слов'ян за допомогою створених мотопол та інших злочинців, підігріваючи й прикриваючи злочини брехливими ЗМІ. Їхня влада тримається на дурнях — це їхній головний ресурс! Давайте розумнішати і свої сили спрямовувати на зняття «мороку» і визволення своїх земель від кагалу, а не на здійснення їхніх планів!

Пишаюся народом України за опір злу і за його людську гідність! Кожна колективна дія має результат, і рано чи пізно він буде позитивний!

Тетяна ЧЕЧИКОВА (Єкатеринбург):

— Фейсбук — єдине джерело, з якого я дізнаюся, що нині «дають» по телебаченню, тому що сама вже років п'ять не дивлюся федеральних каналів. Те, що я бачу в цих відео, те, про що читаю в оглядах, те, що примудряюся зачепити по дотичній, буваючи в гостях у батьків, бентежить, повергає в жах, безсилу лють. Я намагаюся не говорити з батьками про «політику», я уникаю цих розмов із малознайомими людьми в реалі, я обережно спілкуюся на ці теми із кращою подругою по інституту — здається, вона розуміє. Я ходжу на ватно-патріотичний форум, де людей майже не залишилося, але той людський матеріал, який ще не зливяв звідти, пише таке, що я не можу повірити, що це всерйоз. Третій рік вирує в Росії інтелектуальна чума. Країна продовжує божеволіти.

Невже в людях остаточно згасла здатність зв'язувати хоча б ті кінці з кінцями, які близько лежать? Невже логіка покинула голови росіян назавжди?

Мені дивно, що люди не бачать нарочитого, шитого білими нитками нагнітання воєнної істерії, всіх цих придуманих жахів «ненависті всього світу до «нас»... І ось це вічне широке розплющення блакитних очей: ах, як же так, ми ж нічого поганого не робили, за що, за ЩО всі так на нас ополчилися, чому Україна нас ненавидить? А так само Польща, країни Балтії?.. Чому так активізувалися підрозділи НАТО, всупереч усій кипучій діяльності тов. путіна, наблизившись безпосередньо до наших кордонів?

Телевізор диктує людям програму життя. Він регламентує й наповнює змістом їхнє існування. Він підказує їм, які свята, коли і як відзначати, з чого радіти, з якого приводу сумувати, за чиїми смертями співчувати.

Телефоную мамі. Поговорили. Запитує: «Ти знаєш, що Чуркін помер?» — «Так, звичайно, прочитала». — «Ах, — каже мама, — як шкода, як шкода, яка гарна, розумна, чудова була людина, і зовсім ще не стара». Ну, боже ж ти мій, хто їй цей Чуркін, що в ньому гарного й чудового? Висловлювання про присипання попелом і пилом дітей Алеппо? Вето на створення міжнародного комітету з розслідування катастрофи МН17? О-ох... Коли нам обом із нею було років на 15—20 менше, ми сперечалися по телефону про політику годинами, до криків, сліз та істерик. Зараз їй 78, мені не хочеться нервувати її. Але... Навіть у ті часи, коли я висловлювала категоричне неприйняття чеченської війни, вона не називала мене ворогом народу й не вангувала про мою посадку. Нині настрій у суспільстві не одразу, не дуже помітно, без чіткої межі переходу, змінився в бік окопності й іще більшої поляризації «свій-чужий»... Нині вже не просто опозиція або незгодні, нині — вороги.

Моралі не буде. Закликати людей вимкнути телевізор, увімкнути критичне мислення? На жаль, вони не зможуть — на телевізор підсаджені, як на наркотик, без нього ламає — нудно, безнадійно й сіро. Увімкнути критичне мислення не зможуть — зледащіли.

Не знаю. Боюся, що все вже загублено. Усі шляхи для нас закрилися.

Хорошого тут чекати немає чого. Різкого зламу, різкого повороту подій не буде. Прогнозую повільне вгасання з вічним путіним у Кремлі, з імітацією виборів, імітацією протесту, імітацією життя й усіх її проявів. Мені дуже шкода. Ця країна приречена. 20 років у неї є, далі якийсь провал.

Відправте цю країну в ігнор, Україно. Дистанціюйтеся, не майте нічого спільного.

Ну а ми — відсотків п'ять від населення всієї країни — ми є, і хоч який малий загальний відсоток, нас все-таки кілька мільйонів, хоч ми й розсіяні на величезній промерзлій території...

Ми — з вами. Ми завжди будемо на вашому боці, на боці тих, хто, незважаючи ні на що, бореться за європейський шлях, за рух до цивілізації та свободи.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛИСТИ З ЛУГАНСЬКА

«Люди, ви вільні!»

У цій колонці, що стала вже регулярною по середах, ми наводимо витяги з повідомлень, які відправляють нам до редакції наші співвітчизники, котрі залишилися на окупованій території.

— Через брак героїв реальних тепер у нас канонізують кого знайдуть, — пише старшокласник із Луганська Олексій Р. — Нас усім класом в обов'язковому порядку повели в «культпохід» у кінотеатр «Русь» (колись кінотеатр «Україна») на документальний фільм про «легендарного» автомийника «Моторолу» (бойовик Арсен Павлов. До війни працював мийником машин на автозаправці. — **Авт.**). Довелося впродовж двох із половиною годин слухати маячню «однополчан» у стилі: «каким он парнем был». Добре, що хоч безплатний був кіносеанс. Хоча я не здивувався б, якби нас за це ще й платити змусили під благим приводом до фонду якихось «героїв Новоросії»...

— Уперше після початку війни з чоловіком пішли в театр, — пише луганчанка Світлана С. — У мирний час ми були завзятими театралами. А що ще пенсіонерам робити. Не пропускали практично жодного спектаклю. Але потім, коли на сценах міста стали танцювати хлопчики у військових гімнастерках і дівчата в кокошниках, розповідаючи, як «добре в країні російській жити», у нас виробилася стійка алергія до місцевих театральних постановок.

А днями Луганський академічний український музично-драматичний театр давав прем'єру оновленого спектаклю «Езоп» за п'єсою «Лисиця і виноград» бразильського драматурга Гільєрме Фігейредо. Я не помилилася, назвавши театр «українським». Він досі так і називається. Хоча «нова влада» все намагається його перейменувати в «Театр на Оборонній» (він розташовується на вулиці Оборонній. — **Авт.**)

Та й сам спектакль ішов українською мовою. Ми «Езопа» бачили ще до війни. Тоді для нас це був просто хороший спектакль з непоганими акторами. Але тепер... Така постановка була для нас, як ковток свіжого повітря. Ми на ці пару годин забули про війну, про сепаратистів, про те, що Луганськ завжди бувши українським містом, переповнений тепер триколорами... Ми чули українську мову! Рідну, улюблену... Хоча наша сім'я російськомовна...

Спектакль зміг з'явитися в окупованому «русским миром» місті завдяки народному артистові України й (на превеликий жаль) «ЛНР» Михайлові Голубовичу. Багато було, м'яко кажучи, невтішних слів сказано й написано на його адресу після того, як артист, котрий завжди відзначався своєю проукраїнською позицією й навіть кілька років тому зіграв Тараса Бульбу у вітчизняній екранізації, раптом опинився на окупованій території й прийняв із рук ватажка еленерівської зграї Плотницького «звання народного артиста ЛНР» й одягнув «колорадську» стрічку.

Тоді ми із чоловіком самі були обурені й крили останніми словами колись улюбленого артиста. Та й тепер ми не схвалюємо його вчинку. Хоча, з другого боку, ми розуміємо, що він як художній керівник театру зміг його зберегти саме як український. А сам він, граючи Езопа, зі сцени в кульмінаційний момент спектаклю каже, звертаючись до глядачів українською мовою: «Люди, ви вільні!»... (Ось пишу, а в самої сльози навертаються...)

Можливо, його формальний перехід на бік ворога був своєрідною індульгенцією? Як знати... Імовірно, без цього не було б і українського театру, і ми тут в окупованому Луганську не почули б таких важливих для нас слів українською: «Люди, ви вільні!»...

Влад СЕМЕНЧУК.

Під час весняного призову на Хмельниччині планується призвати на строкову службу понад тисячу чоловіків. Строковиками зможуть стати молоді люди віком від 20 до 27 років. Новобранці після перебування у навчальних центрах служитимуть у небойових частинах Міноборони, Нацгвардії та Спецслужби зв'язку, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

На основних магістралях Тернопільської області вирубують хащі, які впритул наближаються до шляхів. Цього року для оптимізації процесу кущі та дерева знищують сучасні машини — мульчери, що за допомогою лез перемелюють рослинність на друзки. За лічені хвилини мульчер може очистити 5—10 кв. м узбіччя, *інформує наш власкор Михайло Лисевич*

АНТИКОРУПЦІЯ

Поштовики розтратили більш як півмільйона

Оперативники СБУ спільно з поліцією викрили зловживання посадовців Тернопільської дирекції ПАТ «Укрпошта», що призвели до втрати понад 600 тис. грн. державних коштів.

Як встановили правоохоронці, між «Укрпоштою» та місцевим підприємством було укладено угоду з обслуговування реєстраторів розрахункових операцій, що використовуються відділеннями зв'язку. Насправді касові апарати обслуговували самі працівники «Укрпошти», інформує прес-центр СБУ в області. Маючи печатки та бланки підрядної організації, посадовці дирекції самостійно оформляли акти виконаних робіт, а також вносили відповідні відмітки у реєстраційні форми про нібито надання послуг. Під час обшуків у робочих кабінетах та помешканнях зловмисників оперативники спецслужби вилучили комп'ютерну техніку, документи бухгалтерського обліку та електронні носії даних. Відкрито кримінальне провадження за ч. 3 ст. 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем) ККУ. Тривають слідчо-оперативні дії, спрямовані на документування протиправної діяльності та встановлення всіх фігурантів оборудки. Вилучені документи можуть свідчити про протиправну діяльність окремих осіб — розкрадання державних коштів на суму понад 600 тис. грн.

Тим часом дуже оперативно на ситуацію відреагувала генеральна дирекція «Укрпошти». На її офіційному сайті з'явилася інформація з промовистою назвою «СБУ за підтримки керівництва «Укрпошти» розкрила «схему» розкрадання коштів в Тернополі». Звісно, далі йдеться про те, що відповідними підрозділами «Укрпошти» було надано повне сприяння правоохоронним органам у документуванні протиправної діяльності.

Генеральний директор «Укрпошти» Ігор Смілянський заявив, що «в разі підтвердження фактів правопорушень, винні в їх скоєнні посадовці дирекцій мають понести відповідальність згідно з українським законодавством. Ми не допустимо різних «схем», «відкатів», корупції на підприємстві. Наша головна мета — ефективна та прозора робота обласних дирекцій».

Михайло ЛИСЕВИЧ.

Тернопільська область.

Привласнював по дещиці з кожної оборудки

На Прикарпатті колишньому начальнику районного управління освіти Рогатинської РДА повідомлено про підозру у привласненні бюджетних коштів. Екс-чиновнику і нинішньому депутату райради інкримінують низку правопорушень, пов'язаних із привласненням, розтратою та заволодінням майном шляхом зловживання службовим становищем.

З'ясовано, що управлінець одним днем уклав договір підряду на роботи з капітального ремонту санвузла Черченської загальноосвітньої школи і одразу, знаючи, що роботи не виконані, підписав акт виконання робіт, на підставі якого підрядник незаконно отримав 60 тис. грн. Крім того, він зумисне завищив вартість робіт з прокладання бруківки на території Рогатинської ЗОШ. Загальні збитки сягнули майже 70 тис. грн. Також на розгляді в суді вже перебуває кримінальне провадження за фактом розтрати держслужбовцем понад 55 тис. грн.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Коріння дубів Свободи та Мазепи ніколи не перерубати

ДО 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

У селищі-райцентрі Диканька, що на Полтавщині, відзначили 100-річчя Дуба Свободи** (на знімку)**. Урочистості з цієї нагоди за участю представників місцевої влади та громадськості відбулися біля знакового дерева, що росте в центрі селища, біля входу в парк імені Миколи Гоголя.

Попри те, що для своєї породи дуб має фактично дитячий вік, його історичне коріння навдивовижу міцне та розлоге. Тамтешні патріоти посадили його 9 березня 1917 року, тобто в день народження Шевченка. Саме тоді потужно накочувалися хвилі Української Революції. Прагнення до волі було настільки сильним, що посаджений на іменини її провісника-Кобзаря тендітний паросток назвали Дубом Свободи. А оскільки поезію та ім'я Тараса Шевченка не наважилися заборонити навіть затяті вороги України, дерево збереглося до нашого часу.

Інша доля спіткала його зеленого «брата». За свідченнями місцевих і полтавських дослідників минувшини, того дня 100 років тому після вшанування пам'яті великого Тараса в іншому місці Диканьки поборники незалежності посадили ще один паросток, який назвали Дубом Мазепи. Ініціаторами тієї акції були козаки та представники деяких демократичних партій.

Останні, зрозуміло, невдовзі стали «неугодними» більшовицькій владі. Не кажучи вже про видатного гетьмана. Тож уже через два роки більшовики по-варварськи знищили Дуб Мазепи, а 1938 року засудили та розстріляли майже два десятки тамтешніх «контрреволюціонерів», зокрема й тих, які його саджали.

Рівно через століття продовжувачі їхньої справи вирішили відновити історичну справедливість. Наступного дня після офіційного відзначення ювілею Дуба Свободи вони зібралися поблизу того місця, де було посаджено Дуб Мазепи. На урочистості з Кропивницького запросили 77-річного Віктора Маяра — внука ініціатора акції столітньої давнини та його сина. Їм довірили посадити новий Дуб Мазепи.

Після того архієпископ Полтавський і Кременчуцький УПЦ Київського патріархату Федір відправив заупокійну літію за Івана Мазепу та борців за волю України. Козацькі пісні виконав знаний полтавський кобзар Іван Новобранець. А народний артист України, уродженець цих місць Василь Голуб постав перед присутніми в образі видатного гетьмана. Зрештою, організатори урочистостей висловили сподівання на те, що коріння нашої пам'яті вже ніколи не викорчують і не перерубають жодні зайди.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

Фото з архіву автора.

Коштами від перевиконання бюджету борються із занепадом у медицині

Вінницька обласна дитяча лікарня отримала торік 18 мільйонів гривень за рахунок перевиконання обласного бюджету. Половину з цієї суми витрачено на придбання медобладнання та проведення ремонту, решту — на забезпечення маленьких пацієнтів лікарськими засобами для боротьби з найстрашнішими онкологічними захворюваннями.

— За рахунок додаткових коштів відкрили операційний блок з трьома операційними залами, — каже головний лікар Вінницької обласної дитячої лікарні Василь Паненко. — Дооснастили їх сучасним медобладнанням, а також закупили сучасну апаратуру для реанімаційного відділення.

Голова Вінницької ОДА Валерій Коровій назвав дитячий лікарняний заклад серед пріоритетів розвитку медичної галузі краю.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Легендарний боєць зустрівся з земляками

У Рівненському обласному краєзнавчому музеї до Дня українського добровольця організували зустріч з Ростиславом Шикулою** (на знімку) **— добровольцем батальйону оперативного призначення Національної гвардії України.

45-річний рівнянин Ростислав Ростиславович Шикула працює викладачем біологічних дисциплін, він — доцент кафедри біології Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. академіка Степана Дем'янчука. Ще відомий як мандрівник-дослідник (побував у більш як двадцяти країнах світу), створив зоологічний музей (2500 експонатів) в університеті.

З липня 2014 по січень 2015 Ростислав Шикула добровільно проходив службу в батальйоні оперативного призначення Нацгвардії. Він створив фільм «47 днів перемир'я», в якому розповідає про формування, підготовку та особовий склад Івано-Франківського добровольчого батальйону оперативного призначення Нацгвардії. Під час зустрічі глядачі побачили фрагменти цього фільму. Події розгортаються на Донбасі, поблизу міста Попасна.

Ніла ВОВЧИК.

Рівне.

Фото надане музеєм.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Злітна смуга на ремонті

У Запорізькому аеропорту на місяць зупинено майже всі польоти. Використовуватиметься лише ґрунтова запасна злітна смуга, а на основній буде виконано ремонтні роботи. Додамо, що ця злітна смуга має недобру славу у пасажирів та, мабуть, і пілотів, яким випадає тут приземлятися.

Ремонтні роботи з бетонування триватимуть цілий місяць. І весь цей час більшість компаній, котрі здійснюють польоти до Запорізького аеропорту, закриють цей напрямок.

Утім, МАУ збираються забезпечувати «запорізькі» вильоти і посадки у Дніпрі і доправляти пасажирів до тамтешнього аеропорту автобусами. А от «Мотор Січ» збирається продовжити польоти саме до Запорізького аеропорту.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Активно створюють ОСББ

Мешканці Дніпропетровської області поступово відмовляються від послуг ЖЕКів і беруть управління житлом у свої руки. Найбільш активно ОСББ створюються у Дніпрі, Жовтих Водах, Кривому Розі, Марганці, Нікополі та Павлограді. У Нікополі — майже 500 ОСББ, що становить понад 70 відсотків всіх житлових будинків міста. Держава сприяє створенню таких об'єднань, відшкодовуючи частину кредиту, залученого на придбання енергоефективного обладнання та матеріалів. У 2016 році майже 70 ОСББ Дніпропетровщини отримали 4,6 млн. грн. такого кредиту. Цьогоріч у регіоні уже створено і працює 25 ОСББ, усього їх в області понад 2,6 тисячі.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.

Дніпропетровська область.

ЦИФРА

Майже 1,5 млн. грн.

пожертвував на потреби реанімації Бердичівської центральної міської лікарні італієць Вірджиніо Фіданца — засновник групи компаній, до складу якої входить взуттєве підприємство, що успішно працює в місті. Завдяки цим коштам придбано обладнання, яке дає змогу значно підвищити ефективність лікування.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Громади піклуватимуться про незахищених

Після створення на Сумщині 14 об'єднаних територіальних громад там припинили повноваження 67 сільських та селищних рад, а саме вони опікувалися сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування.

Тим часом, згідно з даними Служби у справах дітей ОДА, на територіях об'єднаних громад мешкає майже 280 соціально вразливих дітей. Половина з них виховується у прийомних сім'ях та дитбудинках сімейного типу, решта перебувають на обліку як такі, котрі опинились у складних життєвих обставинах. Начальник Служби у справах дітей ОДА Юрій Каліновський вважає, що в об'єднаних територіальних громадах опіка влади над соціально незахищеними дітьми має бути не меншою, ніж у колишніх сільрадах.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Житло для сиріт

Громадська організація «Всеукраїнське об'єднання українок «Яворина» розробила проект державної програми забезпечення житлом дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування.

На думку голови ГО Ірини Сех, необхідна державна програма, яка б охопила всі регіони та запропонувала комплексне розв'язання проблеми. «Яворина» пропонує надавати житло завдяки добудові незавершених будинків з високим ступенем готовності, придбання квартир на вторинному ринку коштом державного та місцевого бюджетів тощо. Цей проект після обговорення з громадськістю буде спрямовано до уряду та обласних держадміністрацій.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

З початку року платники податків Черкащини сплатили понад півмільярда гривень податків і зборів (Лідія ЛІСОВА)

Палять траву і власні господарства

ПРОБЛЕМА

З початку березня на Чернігівщині внаслідок неконтрольованого спалювання сміття та сухостою виникло 53 пожежі в природних екосистемах та 4 — у житловому секторі. Як повідомили в обласному управлінні ДСНС, лише протягом минулих вихідних пожежно-рятувальними підрозділами ліквідовано 11 пожеж в екосистемах на загальній площі 263 га. Завдяки оперативному втручанню пожежників вогонь не поширився на лісові масиви, житловий сектор, об'єкти державної чи приватної власності. Так, біля села Нова Гребля Прилуцького району на полі одного із сільгосптовариств спалахнули 200 га пожнивних залишків кукурудзи та сухої трави. Наступного дня біля села Данівка Козелецького району загорілося 50 га сухої трави. А у Михайлівці Новгород-Сіверського та Волосківцях Менського районів через спалювання трави згоріли господарські будівлі, **повідомляє наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ**.

***

На Закарпатті 11—12 березня було зафіксовано 53 пожежі. 45 разів підрозділи ДСНС виїжджали гасити суху траву, чагарники та сміття. Загалом палало понад 30 га. Найбільше сухостій горів на території Ужгорода і Мукачівського району — аж по сім разів, п'ять разів — у самому Мукачевому. Статистика свідчить, що майже всі такі пожежі виникають через необережно кинутий сірник, недопалок, залишене вогнище, пустощі дітей з вогнем. Та особливо шкідливими є стихійні палії, які навмисно підпалюють сухостій. Найбільш небезпечним є спалювання сухої трави на полях, через які проходять високовольтні лінії електропередач, поблизу лісових масивів, газогонів. Швидкість поширення вогню надзвичайно висока, тому локалізувати такі пожежі на відкритих територіях дуже складно. Окрім того, коли горить суха трава у лісовій гірській зоні, через відсутність під'їзних шляхів рятувальникам важко своєчасно дістатися місця загоряння. Тож облДСНС закликає бути обачними й обережними, **інформує наш власкор Василь НИТКА**.

Фото надане прес-службою Закарпатської облДСНС.

Правоохоронці

Поліцейські ловили поліцейських

Найбільш резонансною подією вихідних у Волинській області стала погоня інспекторів Управління патрульної поліції Луцька за своїми колегами: заступником начальника, начальником сектору реагування патрульної поліції Ківерцівського районного відділу поліції Віталієм Алексюком та дільничним інспектором цього самого райвідділу Юлією Романюк.

Перебуваючи за кермом автомобіля Mitsubishi з іноземними номерами реєстрації Віталій Алексюк у ніч з 10 на 11 березня на вулиці Набережній у Луцьку вчинив низку правопорушень: перетнув подвійну суцільну смугу, проїхав на заборонне червоне світло світлофора. Свідками цього стали інспектори Управління патрульної поліції Луцька, які й зупинили автомобіль. Утім, коли поліцейські вже підходили до нього, Віталій Алексюк натиснув на акселератор і на великій швидкості рушив з місця. Переслідування порушника тривало понад годину, при цьому авто рухалося зі швидкістю понад 150 кілометрів на годину.

Як наслідок під час затримання один з поліцейських автомобілів було пошкоджено, а один з правоохоронців зазнав легких тілесних травм. Перевірка засвідчила, що Віталій Алексюк перебував у стані алкогольного сп'яніння (1,42 проміле). Окрім цього, біля водія в авто перебувала дільничний інспектор Ківерцівського районного відділу поліції Юлія Романюк, яка стала співучасницею вчинених правопорушень.

Свідками шалених перегонів дорогами Луцька і Ківерців, Луцького і Ківерцівського районів стали члени Громадського формування «Самооборона Волині». Вони звернулися з листом до міністра внутрішніх справ України Арсена Авакова, начальника ГУ НП у Волинській області Петра Шпиги, Генерального прокурора України Юрія Луценка і прокурора Волинської області Максима Киричика з вимогою провести ретельне розслідування надзвичайної події, спровокованої поліцейськими, і суворо покарати винних.

Учора в телефонній розмові начальник головного управління Національної поліції в області Петро Шпига повідомив, що за фактом проводиться службове розслідування. Щодо його особистої позиції, то він однозначно за те, щоб звільнити обох фігурантів події як таких, що своєю негідною поведінкою скомпрометували звання поліцейського.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Патрульні відзначили річницю

Рік тому на Театральному майдані Тернополя склали присягу на вірність народу України перші патрульні поліцейські. Їх було понад дві сотні. І ось тепер в Українському домі «Перемога» вони звітували про свою роботу та приймали привітання від духовенства, керівників області та міста.

Цей рік був дуже складним, адже доводилося вчитися, набувати нового досвіду. І все-таки, за словами начальника патрульної поліції Тернополя Володимира Струка, зроблено багато. Але найголовніше, переконаний він, змінено порядок у місті і є результати.

Зрештою, факти підтверджують його правоту. Ось лише деякі з них. Складено понад 3200 адмінпротоколів, з яких майже 820 — за виявлення порушників закону у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння. Кількість злочинів, розкритих за гарячими слідами за безпосередньою участю тернопільських патрульних, — 209.

Голова облдержадміністрації Степан Барна вручив медалі «За службу Україні» шістьом патрульним, п'ятеро з яких є учасниками АТО. Міський голова Тернополя Сергій Надал також привітав поліцейських нагородними знаками.

Михайло ЛИСЕВИЧ.

Тернопіль.

Станція контролюватиме криміногенну ситуацію

В Одесі планують відкрити 10 повністю обладнаних поліцейських станцій у місцях масового скупчення людей, а також з огляду на аналіз криміногенної ситуації.

На перетині вулиць Хімічної і Пестеля відбулося офіційне відкриття однієї з таких станцій. Новий поліцейський пункт оснащено необхідним обладнанням, технікою й меблями, мобільним та інтернет-зв'язком для постійного відеомоніторингу ситуацій на великих перехрестях, для зв'язку з районним і головним управліннями Нацполіції в області. Співробітники поліції нестимуть службу в цьому районі цілодобово сім днів на тиждень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

«...та моя душа мені лишитись серед вас звеліла»

У Сєвєродонецьку відзначили 20-річчя від дня загибелі луганського журналіста і поета Петра Шевченка (Біловода). Навесні 1997 року його знайшли повішеним у закинутій котельні біля аеропорту «Жуляни» у Києві.

Тоді Петро працював власним кореспондентом газети «Киевские ведомости» і до столиці приїхав за викликом редакції. Із собою віз документи, які компрометували місцеву владу. Останні статті Петра, його активна громадська діяльність і підтримка міського голови Луганська Олексія Данилова спричинили невдоволення з боку чиновників і керівництва управління СБУ в Луганській області. Незадовго до смерті Петро казав колегам, що відчуває за собою постійне стеження і дуже непокоїться за свою сім'ю. Відомо, що 13 березня він приїхав до Києва, але в редакції не з'явився і незабаром зник. Київські друзі й колеги почали пошуки Петра, але знайшли його діти, які гралися в районі занедбаної котельні. Поруч з тілом було виявлено передсмертну записку, в якій Петро розповів про причини своєї смерті й про те, що йде з життя добровільно.

Однак ні рідні, ні близькі, ні колеги не вірять у самогубство Петра і вважають, що у такий спосіб з ним розправилися можновладці за те, що він наважився з ними боротися.

Щороку протягом двох десятків літ у день загибелі Петра й у день його народження колеги, друзі і громадськість приходять на його могилу, покладають до пам'ятника квіти, читають його вірші. Вони в нього незвичайні — у них і сум, і гумор, і любов до рідного краю, і трохи містики. Кілька років тому у колег Петра з'явилася традиція збиратися разом, запалювати свічки й пускати по колу збірку його віршів, випущену вже після смерті. На жаль, друзі Петра, які змушені були залишити окупований Луганськ і сьогодні перебувають у Сєвєродонецьку, третій рік не можуть потрапити на могилу свого товариша, тому відзначають дату його смерті невеликим колом.

Цьогоріч друзі й колеги Петра, які мешкають у Сєвєродонецьку, зібралися в приміщенні обласної газети. До них приєдналися й студенти факультету журналістики Національного університету ім. В. Даля. За традицією вони запалили свічки й пустили по колу збірку його віршів.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото надане автором.

СПОРТ

У «Шахтарі» прагнуть до нововведень

Футбол. Генеральний директор донецького «Шахтаря» Сергій Палкін в інтерв'ю журналістам заявив, що «гірники» прагнуть ініціювати зміни формату чемпіонату України:

«Ми прагнемо спробувати змінити регламент і з наступного сезону зробити своєрідний гібрид між форматом турніру, який проводиться в Бельгії, та нинішнім нашим. Щоб на кожному з етапів були глядацький інтерес й інтрига, ми прагнемо запропонувати залишити формат у два етапи. Але 12-та команда вибуває за підсумками двох етапів. Клуби, що посіли 11-те й 10-те місця, гратимуть стикові матчі з командами з першої ліги, які посядуть, відповідно, друге й третє місця. Потім команда, яка фінішує на першому місці з другої шістки, також гратиме стикові матчі з суперником, котрий бере участь в єврокубках.

Отже, до самого кінця чемпіонату зберігатиметься інтрига. Стикові матчі, думаю, будуть за рейтингом і кількістю вболівальників на трибунах не гірші за дербі «Шахтаря» і «Динамо». Я вважаю, що ми повинні рухатися тільки в цьому напрямку. Ситуація сьогодні складна, клуби зникають, але нам потрібно думати, як зробити чемпіонат кращим і цікавішим».

Цю ідею також підтримали тренери «Ворскли» і «Дніпра» Василь Сачко й Дмитро Михайленко, президент «Олімпіка» Владислав Гельзін і генеральний директор «Зорі» Сергій Рафаїлов.

У «Динамо» — своя позиція

А от кияни готові повернутися до формату чемпіонату з 16 команд. Про це заявив заступник генерального директора ФК «Динамо» (Київ) Сергій Мохник:

«Усі хочуть, щоб був нормальний чемпіонат, щоб було 16 команд, нормальні умови і стадіони. Тому чекатимемо інформації від атестаційної комісії та ПФЛ. Ми готові повернутися до старого варіанта чемпіонату і хочемо, щоб це було якомога швидше».

Потрібна ще одна звитяга

Хокей. Чемпіонат УХЛ. Плей-оф. Півфінал. Третій матч.

«Дженералз» (Київ) — «Кременчук». 1:8 (1:4, 0:1, 0:3).

«Кременчук» повів у серії 3:0. Тепер для виходу до фіналу йому потрібно виграти ще один поєдинок. Четвертий матч серії відбудеться в Броварах сьогодні. Початок о 18:45.

«Бронзова» втіха

Дзюдо. Баку (Азербайджан). Міжнародний турнір Grand-Slam Baku 2017. Збірна України виборола чотири бронзові медалі.

У ваговій категорії до 90 кг на третьому місці зупинився Кеджау Ньябалі. У першому поєдинку українець узяв гору над іранцем Гамедом Рашіді. Але потім не впорався з господарем татамі Туралом Сафгулієвим. В утішній зустрічі з першим номером турніру (WRL13), нідерландцем Ноелем Ван'т Ендом киянин здобув чисту перемогу. А в боротьбі за «бронзу» Ньябалі виявився сильнішим за азербайджанця Абдулгака Расуллу.

Станіслав Бондаренко став бронзовим призером у категорії 100+ кг. Спочатку наш дзюдоїст переміг Ісу Гусейнова, далі розібрався з нідерландцем Роєм Мейєром, але в півфіналі не чинив потрібного опору угорцеві Барно Бору. А в сутичці за «бронзу» українець виграв у кращого юніора 2015 року Дууренбайяра Улзибайярова з Монголії.

Серед спортсменок вагою 78 кг Єлизавета Каланіна та Світлана Яремка також зуміли втішитися «бронзою». Українські дзюдоїстки зустрілися між собою в першому турі змагань — виграла Каланіна. Пізніше вона не зуміла вийти з півфіналу, а Яремка успішно здобула перемогу у втішній сутичці. Далі обидві українки взяли гору над своїми суперницями в боротьбі за «бронзу».

Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

На Вінниччині у власність держави повернули землі вартістю понад 27 млн. грн. (УНН)

Як литовці цінують свою історію та поважають військових

Поки в Україні лише формуються зачатки нової реабілітаційної системи, українських військових приймають на реабілітацію інші країни демократичного світу. Зокрема — Литва. Регулярно.

***Наприкінці минулого року до однієї з груп реабілітації потрапив колишній житель Донеччини, учасник АТО, військовий з Кіровоградщини Микола Нікітін.** (З його історією читачі «Голосу України» вже мали нагоду ознайомитися (в №196 за 13.10.2016 та №198 за 19.10.2016).*

У Литву повинен був летіти інший український військовий, який не зміг цього зробити через певні обставини, тож нагода пройти відновлення в литовському центрі реабілітації випала Миколі Нікітіну. У зоні проведення АТО він дістав контузію та пошкодив спину під час падіння з авто.

Центр реабілітації, що розташований у місті Друскінінкай, приймає щороку на реабілітацію шістьох українських військових. Цьогоріч щасливу путівку отримали троє воїнів із Харкова, двоє з Дніпра та один із Кропивницького.

«Перш ніж поїхати, я відправив їм епікризи. Наступного дня мені дали відповідь, що мої проблеми зі здоров'ям у компетенції цього медзакладу», — розповідає Микола Нікітін.

У почесному литовському консульстві в Дніпрі Миколі швидко оформили візу, і разом із п'ятьма іншими АТОвцями він полетів у Литву.

На вільнюській землі

У Вільнюсі військових зустрічав волонтер і учасник добровольчої армії Литви, яка нині саме формується, Рамунас Серпатаускас (Ramunas Serpatauskas).

«У нас зараз тільки думають створити таку армію. У Литві є регулярні війська (контрактники) і є добровольча армія, куди приймають громадян віком від 18 до 60 років, які пройшли строкову службу», — зауважує Нікітін.

Рамунас Серпатаускас.

Рамунас добре розмовляє російською, яку вивчив спеціально для роботи з українськими військовими. Він супроводжував українців протягом усього перебування в Литві і організовував культурну програму. Став для них справжнім другом і поводирем — і в центрі реабілітації, і на екскурсіях.

Друскінінкай — домівка на 28 днів

«Я лікувався в госпіталях, тому готувався до поїздки — взяв із собою кип'ятильник, рушнички, чашку, ложку тощо, — розповідає Нікітін. — Але нічого з цього мені не знадобилося, адже в кожній так званій палаті було все необхідне для життя. Чайник, ноутбук, телевізор, посуд, рушнички, капці — все, що треба було».

Центр розташований біля соснового лісу, поряд — озеро. «Пішли прогулятися лісом і побачили там заасфальтовані доріжки. Я спочатку здивувався, навіщо там асфальт, а потім побачив знак «велодоріжка» — для велопрогулянок, з дуже хорошим освітленням. І вражаюча чистота. Багато урн і ніде не валяються недопалки, стаканчики... Нічого».

Лікувальний експрес–курс

До кожного пацієнта тут індивідуальний підхід, незалежно від національності (у центрі також лікувалися литовські військові). Спочатку лікар оглянув військових, призначив фізпроцедури (прогрівання, масажі, грязьові ванни, гімнастика звичайна і водна) залежно від діагнозу.

Найперший етап реабілітації — розмова з психологом

«Психолог підготовлений за стандартами НАТО. Спілкування відбувається в кімнаті, де є масажне крісло з підігрівом, великий телевізор, грає спокійна музика, атмосфери додає ароматерапія. Це дуже розслабляє... Здивувало, що психолог спілкувався з нами з самого спочатку, а вже потім — решта лікарів, адже у нас навпаки».

Крім того, за словами Миколи Нікітіна, навіть методика роботи психологів наших і литовських різниться. «У нас тут психологи працюють: «Намалюй мені щось». А там поступово розвивається розмова. Психолог попередив, що 28 днів — дуже мало. Мовляв, що за цей час він не встигне з нами повноцінно попрацювати. І це — експрес-курс, який зможе нас «відкрити», а далі будемо працювати над собою самі. Повний курс повинен тривати близько трьох місяців».

З повагою до свого минулого

Рамунас приходив у реабілітаційний центр щодня і, окрім буденного супроводу, займався культурними програмами перебування українців у Литві. Волонтер організував ряд екскурсій для військових.

«Першою була поїздка до Музею боротьби партизанів із комуністами (1939 — 1953 рр.). Потім — до бункера в старому хвойному лісі, де дислокувалися партизанські підрозділи. За кілька днів — до Музею різьби по дереву. Скрізь і екскурсоводи, і звичайні люди радо зустрічали. Коли дізнавалися, що АТОвці — підходили потиснути руки. Казали: «Ви молодці, ви тримаєтесь! Ви сильні...». У Литві — високий рівень поваги до людей, які воювали. Вони з розумінням ставляться до них, бо знають і цінують свою історію».

А ще Микола Миколайович констатує, що в Литві неприязно ставляться до росіян: «Навіть ті, хто приїжджає пожити тимчасово, повинні робити це за литовськими правилами. З прапорцями російськими не ходи. На георгіївські стрічки довго дивитись не будуть — можуть навіть депортувати. А до українців литовці — дуже дружні».

Побували українські військові і в адміністрації добровольчого корпусу, який формується у Литві. Там АТОвці ділилися історіями свого життя з тамтешніми десантниками.

«Нам були дуже раді командири батальйонів, адже ми побували в зоні АТО і бачили війну на власні очі. Ми розповідали кожен свою історію: де хто був, що з нами трапилося, що відчували. Потім Рамунас сказав: «Те, що ви не боялися, що воювали за свою країну — це на нас дуже вплинуло».

За словами Миколи Нікітіна, їхній досвід боротьби з російською агресією актуальний в Литві, напевно, як ніде. Адже ця країна готується до розвитку подібної ситуації на своїх теренах.

«Це народ, який готовий захищатись. Того, що Росія дійде до Литви, що нападе, вони не бояться — вони до цього готуються...», — зауважує Нікітін.

Литовці пишаються своєю країною і своєю історією. «Від малої дитини до дорослого — всі знають кожного керівника держави та особливості їхнього правління. Пишаються військовими, які обороняють свою країну та допомагають захищати інші».

З розповідей про Україну місцеві мешканці зробили висновки, що Україна за рівнем розвитку — це Литва 25 років тому. А для того щоб досягнути рівня життя Литви, треба вчити справжню (а не нав'язану) історію своєї землі та бути готовими до змін.

Микола стверджує, що за 28 днів перебування в Литві встиг полюбити цю країну і щирість місцевих мешканців, та підкреслює «Полюбив Литву, але Україну я люблю більше».

Ольга ТКАЧЕНКО.
Петро МЕЛЬНИК.
Фото надані Миколою НІКІТІНИМ.

ДОВІДКОВО

Друскінінкай — курортне місто на півдні Литви, самостійна адміністративна одиниця, в складі Алітуського повіту. Розташоване за 129 км від Вільнюса. У місті сконцентровані бальнеологічний, грязьовий і кліматичний курорти. Військовий реабілітаційний центр приймає українських військових із вересня 2014 року. Всі витрати покриває приймаюча сторона.

У місцевому Музеї боротьби партизанів із комуністами (Микола Нікітін — посередині).

Шестисота маскувальна сітка «поїхала» на схід

Учні загальноосвітньої школи села Вернигородок Козятинського району на Вінниччині відзначилися в проекті «Оберіг для воїна»: виготовлена ними маскувальна сітка стала шестисотою серед тих, що уже відправили у зону АТО школярі їхнього району.

Загалом 32 учнівські колективи Козятинського району, а також вихованці місцевого Вищого професійного училища залізничного транспорту третій рік поспіль беруть участь в проекті «Оберіг для воїна». Вони виготовляють для захисників країни маскувальні сітки та маскувальні костюми, допомагають дорослим збирати гуманітарну допомогу. Організатором масштабного заходу є громадська організація «Суспільні ініціативи Козятинщини».

— Наша центральна районна бібліотека стала місцем, куди здебільшого доставляють виготовлені у школах захисні сітки та костюми, — каже голова названої організації Олена Іванчук. — Тут вже ведуть облік виконаних робіт. Так ось, 9 березня, у день народження Великого Кобзаря, до бібліотеки доставили шестисоту маскувальну сітку. Її виготовили у школі села Вернигородок. Ми привітали представників учнівського і вчительського колективу з їхнім важливим внеском у надання допомоги тим, хто протистоїть ворогу на Донбасі.

За словами пані Іванчук, того ж дня доставили маскувальні сітки із ще чотирьох навчальних закладів — сіл Зозулинці та Кордишівка, а також Козятинського ліцею та міської школи №1. «Загалом станом на 10 березня спільними зусиллями наших надійних помічників учнів та їхніх вчителів уже виготовлено 612 маскувальних сіток різних розмірів, розміри замовляють військові, та 58 маскувальних костюмів — «кікімор», — каже Олена Іванчук. — Цього разу 12 сіток відправили за програмою «Гуманітарна пошта України». Щиро дякуємо за це поштовикам. Доставляють вироби також наші волонтери, бувало, їх забирали бійці, які поверталися у підрозділи на відремонтованих у місті авто. Ми також зібрали кошти на три санітарні УАЗи та три вантажні автомобілі, не нові, але все одно вони служать воїнам у зоні АТО».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Голова ГО «Суспільні ініціативи Козятинщини» Олена Іванчук** (праворуч) **приймає від учнів школи села Вернигородок шестисоту маскувальну сітку.

Фото зі сторінки ГО у мережі «Фейсбук».

У Литві на георгіївські стрічки довго дивитись не будуть — можуть навіть депортувати

Усі контакти припинено

Туреччина оголосила про тимчасове призупинення відносин на високому рівні, в тому числі й дипломатичних, із Нідерландами.

Як заявив віце-прем'єр країни Нуман Куртулмуш, це відповідь на дії влади Нідерландів, яка заборонила турецьким політикам виступати на агітаційних зустрічах із членами діаспори напередодні референдуму стосовно конституції. Ще Нуман Куртулмуш повідомив, що дипломатичним літакам Нідерландів заборонено приземлятися на території Туреччини. Заступник прем'єра також рекомендував парламенту країни скасувати дружні угоди між Анкарою і Амстердамом. «Поки Нідерланди не компенсують зроблене ними, відносини на високому рівні й заплановані контакти міністрів скасовуються. Ухвалено рішення не пускати до Туреччини й посла Нідерландів, який перебуває у відпустці, поки не буде виконано наші вимоги», — заявив Нуман Куртулмуш.

На звернення США і ЄС до Туреччини із закликом не розпалювати конфлікт і утриматися від безпідставних обвинувачень в «нацизмі» з Анкари відповіли: «Недалекоглядна заява ЄС не має жодної цінності для нашої країни».

У понеділок МЗС ФРН попередило про потенційну небезпеку для громадян країни під час референдуму в Туреччині й настійливо рекомендувало своїм туристам «уникати політичних заходів і великих скупчень людей». «У ході виборчої кампанії потрібно враховувати зростання політичної напруги й протестів, які можуть бути спрямовані й проти Німеччини. Це може торкнутися окремих німецьких туристів у Туреччині», — зазначається в інформаційному бюлетені міністерства.

Влада Нідерландів також закликала своїх громадян, які перебувають на території Туреччини, дотримуватися застережних заходів на тлі дипломатичного скандалу між двома державами. «Починаючи з 11 березня 2017 року, у відносинах між Туреччиною і Нідерландами спостерігається дипломатична напруженість. Будьте пильні на всій території Туреччини й уникайте заходів і місць із великим скупченням людей», — йдеться у заяві голландського МЗС.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Нідерланди тримають у напруженні і Київ, і Брюссель

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Власне, й кампанія велася не так проти України, як проти політики Брюсселя.

Однак справжнім випробуванням на міцність для Європи має стати цей рік. Вибори в Нідерландах — тільки початок. У квітні щодо майбутнього ЄС висловляться французи, обравши нового президента: серед фаворитів цього разу — антагоністи у ставленні до членства Франції у Євросоюзі. Восени відбудуться парламентські вибори в Німеччині... У ФРН позиції ультраправих поки що помітні не дуже, проте, як свідчить практика останніх років, маховик ідеї розвалу ЄС в окремо взятих країнах може розкручуватися несподівано й швидко. Це, до речі, дає підстави вважати, що крутить його і фінансує третя сила — Росія.

«Схожі на наші рухи — у Франції, Німеччині, Австрії та Італії. Ми стали сильніші за останні роки», — не приховує лідер нідерландської ультраправої Партії свободи Герт Вілдерс, який нещодавно викликав шок у мусульман, порівнявши Коран з «Майн кампф» і заявивши, що його треба заборонити в Нідерландах.

Шанси партії Вілдерса на перемогу досить високі. Попри те, що останнім часом вона дещо втратила підтримку виборців — згідно з результатами соцопитувань, її розрив з нині правлячою Народною партією за свободу і демократію, що її очолює прем'єр-міністр Марк Рютте, тільки три відсотки. Тож ультраправі мають шанс отримати якщо не більшість, то достатню кількість місць у парламенті, щоб впливати на ухвалення політичних рішень, а також майбутній зовнішньополітичний курс країни.

У понеділок під час теледебатів Герт Вілдерс закликав нідерландців повторити шлях британців і оголосити Nexit, тобто вийти з Євросоюзу. «Тоді ми знову станемо господарями в нашому власному домі», **цитує DW**.

Натомість Рютте апелював цифрами, зауваживши, що після виходу країни з ЄС Нідерланди можуть втратити щонайменше 1,5 млн. робочих місць. «Покинути ЄС — безвідповідально, це призведе до хаосу в державі», — **цитує** Рютте **агенція dpa**.

Ще раніше Марк Рютте закликав прихильників не ігнорувати своє право голосу і взяти участь у виборах, щоб не допустити перемоги правопопулістів. Він нагадав, що британці також вважали Brexit малоймовірним.

Соціологи запевняють, що Народна партія за свободу та демократію все ж зможе сформувати коаліцію в оновленому складі Нижньої палати, оскільки в протистоянні ультраправим вочевидь об'єднаються центристи з «D66», християнські демократи, ліві зелені, які також мають шанси отримати достатню кількість голосів виборців.

Хоча сюрпризів Марк Рютте може очікувати й від потенційних союзників. Лідер Християнсько-демократичної партії Сібранд ван Хершма Бума під час кампанії зробив кілька заяв, які важко назвати лояльними до ЄС. Наприклад, в ефірі національного телебачення під час дебатів він пообіцяв, що «викине на смітник» постанову Нижньої палати парламенту про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною і ЄС, якщо стане прем'єр-міністром, **повідомило EUObserver**. А раніше пригрозив Брюсселю: «Якщо Європа продовжить свій курс, Brexit буде не останнім подібним випадком». Проте шанси Сібранда ван Хершма стати новим прем'єром незначні.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДО РЕЧІ

У неділю тисячі європейців вийшли на вулиці більш як 40 міст Нідерландів, Франції, Німеччини, Бельгії і Великої Британії на знак протесту проти популізму й на підтримку європейських цінностей перед виборами в Нідерландах і Франції. Як *повідомляє Euractiv*, ***протести організував рух «Pulse of Europe», заснований у Франкфурті. Головна ідея руху: більшість людей у Європі вірять в основоположну ідею Європейського Союзу та його потенціал для реформування, і вони не хочуть, щоб ЄС було принесено в жертву націоналістичним тенденціям.***

ПЛАНЕТА

«Газпром» капітулював?

«Газпром» обіцяє скасувати обмеження на реекспорт усередині Європи, врахує спотові ціни в контрактних і не користуватиметься домінуванням на ринку. Про це **повідомляє УНІАН** з посиланням на прес-реліз європейського регулятора за підсумками розслідування порушень російською компанією на газовому ринку ЄС.

Зокрема, «Газпром» погодився скасувати всі непрямі й прямі обмеження, які перешкоджають його клієнтам перепродавати газ через кордони країн Євросоюзу. Компанія також надасть інфраструктуру для перепродажу газу з Польщі, Угорщини та Словаччини в країни Балтії. Крім того, російська компанія погодилася прив'язати ціни на газ до конкурентних орієнтирів, зокрема до цін на західноєвропейських хабах, і зменшити період перегляду цін.

Комісія пропонує всім зацікавленим сторонам подати свої думки за зобов'язаннями «Газпрому» протягом семи тижнів після їх публікації в Офіційному журналі. Після цього ЄК може укласти з російською компанією юридично зобов'язуючу угоду. В разі, якщо російська сторона порушуватиме прийняті зобов'язання, «Газпрому» може бути призначений штраф на суму до 10 відсотків від виручки.

Якщо «Газпром» дотримуватиметься взятих на себе зобов'язань, Єврокомісія готова припинити антимонопольне розслідування щодо його діяльності, розпочате в серпні 2012 року. Компанії закидали встановлення несправедливо завищених цін із прив'язкою до цін на нафту, обмеження транспортування газу, а також перешкоджання конкуренції при постачанні газу. В квітні 2015 року Єврокомісія надала «Газпрому» перелік звинувачень.

Зазначмо, за правилами ЄС, штраф за порушення податкового законодавства теоретично міг би становити 10% від річної виручки.

«Попри закономірну капітуляцію «Газпрому» він має бути покараний за незаконне збагачення впродовж останніх років», — так прокоментував ситуацію у Твіттері екс-голова МЗС України Володимир Огризко.

Діаспора у Великій Британії згадала про долю видатних українок

Нещодавно Організація українських жінок імені Лесі Українки у Ковентрі (Велика Британія) провела щорічне свято жінок-героїнь. Урочистості відбулися у клубі Спілки українців Великої Британії.

На святі згадали про українську поетесу та публіциста Олену Телігу, яка присвятила все своє життя становленню української свідомості, за що й була розстріляна гітлерівцями 1942 року. Були прочитані її відомі вірші — «Життя» та заповіт «Сучасникам». Цікавою виявилася і презентація «Жінки-героїні — від минулого до сьогодення». Члени культосвітнього комітету розповіли про роль та функції жінок, які поруч із чоловіками протягом багатьох років боротьби за незалежність захищали Батьківщину. У виступі також розповіли про внесок жінок у формування УПА та їхню діяльність у підпіллі ОУН. Зокрема, була згадана трагічна доля розвідниці й письменниці Людмили Фої, яка, незважаючи на тортури НКВС, залишилася вірною українському народові.

Від розповідей про відомих жінок минулого перейшли до сучасних героїнь, які працюють або проходять військову службу в зоні АТО. А саме, розповіли про Наталю Хоружу, яка намагалася вивезти пораненого бійця з поля бою на Світлодарській дузі, але загинула у віці 45 років у лютому 2017-го під вогнем терористів.

Підготувала Ірина КІНГ, секретар Організації українських жінок у Ковентрі.

Данці допоможуть переселенцям і бізнесу

Луганщину відвідали представники Данської ради у справах біженців та Данської ради з розмінування. Серед питань, які розглядалися: сприяння пошуку та зміцненню довгострокових рішень проблем внутрішньо переміщених осіб, а також людей, які постраждали внаслідок загострення військово-політичної ситуації в Україні.

Голова офісу Данської ради у справах біженців та Данської ради з розмінування Джесіка Карлсон повідомила про реалізацію програми інформування населення про мінну безпеку. На жаль, в Україні сьогодні відсутня законодавча база з проведення розмінування, і наразі спеціалісти організації спільно з Міністерством надзвичайних ситуацій, Міністерством оборони України та організацією HaloTrust працюють над цим питанням.

Пані Карлсон також повідомила, що в 2017 році планується продовжити програму підтримки малого та середнього бізнесу та перейти до надання більших сум грантів. DRC/DDG планує також співпрацювати і з центрами зайнятості населення, реалізувати проекти з відновлення житла, сприяти зміцненню потенціалу місцевих громад та продовжити надання безоплатної правової допомоги й послуг населенню, що постраждало від бойових дій. Зокрема, йдеться про юридичні консультації, надання інформаційної, адміністративної підтримки та документального супроводу.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Роботи обстежують реактори на «Фукусімі»

Компанія-оператор АЕС «Фукусіма» TEPCO продовжує вивчати стан ядерного палива в постраждалих реакторах з допомогою роботів.

У вівторок, 14 березня, всередину першого атомного блока — між внутрішньою оболонкою і корпусом реактора — запущено радіокерованого робота, який повинен провести необхідні вимірювання і дати відповіді на головні запитання: де знаходиться розплавлене паливо, скільки його там і в якому воно стані.

Як повідомляє агентство Kyodo, самохідний, схожий за манерою пересуватися на черв'яка, робот оснащений камерами для спостереження за станом радіоактивних матеріалів та залишків палива, яке скупчилося на дні захисної оболонки реактора.

На переконання японських спеціалістів, під час аварії на АЕС «Фукусіма» в березні 2011 року розплавлене ядерне паливо на першому блоці (а також на другому й третьому) пропалило внутрішню оболонку реактора й упало на дно захисного корпуса. Де саме воно там зосередилося і скільки його — належить визначити. В захисному корпусі також чимало води, якою заливали реактор.

Робот має провести всередині реактора чотири дні, передаючи відео- та фотоінформацію.

Подібну роботу японські спеціалісти виконували місяць тому на другому енергоблоці. Всередину простору між корпусом реактора і оболонкою захисного корпуса відправили робота-чистильника, який розчищав дорогу наступнику, а по ходу передавав інформацію про розташування палива та різного радіоактивного сміття, величину радіації тощо. Саме він зафіксував пропалену двометрову діру в решітці між двома оболонками та шматки палива, які налипло на стінки й на решітку. Радіація в місці перебування робота вражала: понад 500 зівертів за годину (1 зіверт — орієнтовно 100 рентгенів). Вона ж і вивела його з ладу.

Тоді 16 лютого корпорація Toshiba за участі TEPCO та Міжнародного НДІ із виведення з експлуатації ядерних об'єктів (IRID) відправила під днище захисного корпуса другого — вдосконаленого — робота системи «Скорпіон». Пересуваючись прокладеним попереднім шляхом, він активно передавав інформацію про стан конструкцій, рівень радіації і температуру. Однак тільки-но шлях, прокладений попереднім роботом, закінчився, «Скорпіон» застряг серед уламків, і там його довелося й залишити. До речі, температура повітря всередині корпуса на час передавання інформації становила 16,5—18,6°С, а радіаційний фон — 210 зівертів, що вдвічі нижче замірів попередника, але також смертельно високий.

Наскільки довго вдасться попрацювати всередині корпусу першого реактора новому роботу і які показання він передасть — не відомо. Однак зібрана навіть такими окремими частинами інформація надзвичайно важлива для фахівців, котрим належить визначити, у який спосіб можна підійти до розв'язання проблеми вилучення палива з реакторів.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Звіт Ради ЄС: у Росії найвищий відсоток в'язнів порівняно з європейськими країнами («Європейська правда»)

Львівська, Хмельницька області та місто Київ увійшли до трійки лідерів за кількістю населення, яке щотижня вживає алкоголь (22—25 відсотків). Такі результати соціологічного дослідження, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології у рамках програми «Індекс здоров'я. Україна», *повідомляє наш львівський власкор Богдан Кушнір*

Для допомоги бійцям АТО влада Дніпропетровської області спільно з волонтерами провела спортивні змагання з шахів. У турнірі взяли участь майже тридцять бійців АТО, членів їхніх сімей та волонтерів. Переможці отримали медалі та дипломи, *інформує наш власкор Олена Чернявська*

Солоний присмак тисячоліття

На міському гербі Дрогобича, що на Львівщині, зображені дев'ять топок солі. Це — мати міста, кажуть городяни. І недарма: тут уже понад вісімсот років працює єдиний в Україні, та, мабуть, і в усій Європі, солевиварювальний завод. На пам'ятній дошці на вході до підприємства зазначено, що солеварне виробництво тут розпочалося у XIII столітті. Але історики називають ще більш ранній час — X—XI століття.

Змінювалися працівники та обладнання, а технологія видобутку «білого золота» залишилася традиційною. Якщо подивитися на корпуси заводу згори, напівзруйновані будівлі, занедбана територія створюють враження, що символічна для міста галузь — на межі вимирання. Однак це — діюче підприємство, яке ще й до всього приносить хоч і невеликий, та все ж прибуток.

На пам'ятній дошці зазначено, що солеварне виробництво на цьому місці розпочалось у XIII столітті.

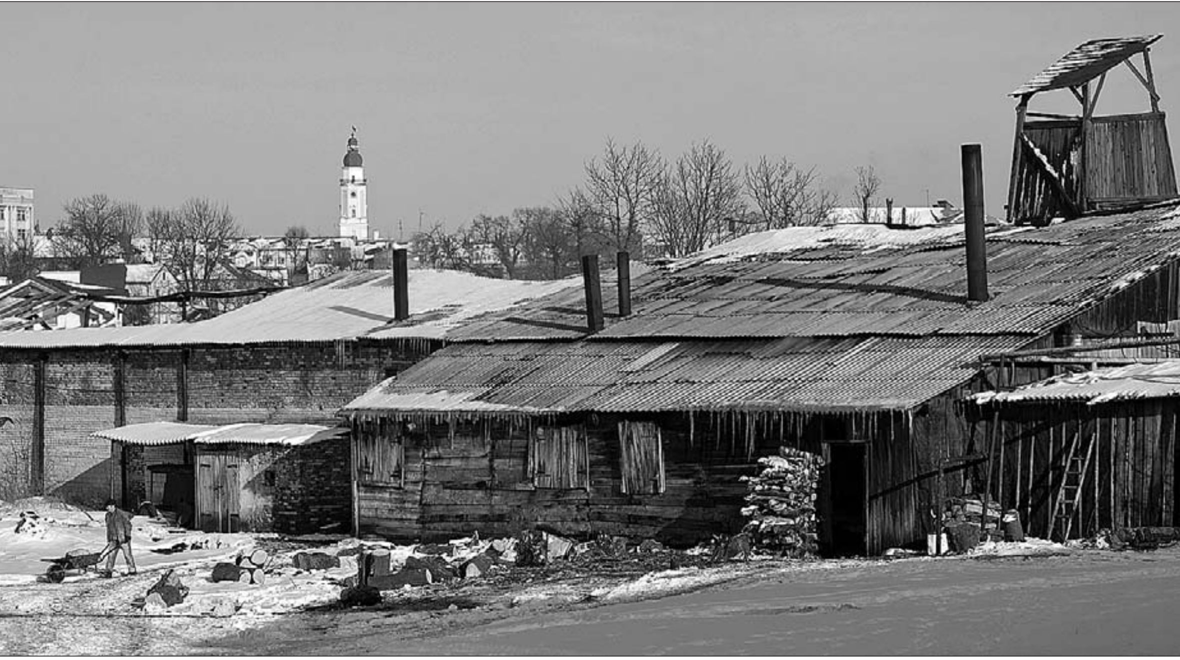
— Щодня ми випарюємо п'ятдесят кубів розсолу, з якого отримуємо майже п'ятсот кілограмів солі, — каже директор ДП «Солевиварювальний Дрогобицький завод» Дмитро Ковальов. — Як свідчать геологічні дані, щоб не нашкодити природі, більше розсолу, ніж нині, брати не потрібно. У такому разі завод пропрацює ще 1000 літ. Для порівняння: у 80-х роках минулого століття щодня виробляллося понад 20 тонн солі, що спустошило запаси. Тому в збільшенні виробництва є велике «але». Коли я заступив на цю посаду, ознайомився з процесом, трохи змінив плани щодо перспектив, — продовжує співрозмовник (до речі, Дмитро Миколайович виграв посаду за підсумками конкурсу серед представників солевидобувних підприємств Мінагрополітики України). — Знадобиться більш як мільйон доларів, щоб зробити завод туристичною цікавинкою: облаштувати історичний парк, музей. Тобто відновити те старе автентичне обладнання, яке є. Залишити всю технологію і суть такою, якою вона була. Виробництво та туризм — десь п'ятдесят на п'ятдесят — зможуть зберегти цей завод для наших нащадків.

Директор ДП «Солевиварювальний Дрогобицький завод» Дмитро Ковальов.

У стародавній церкві на одному з фрагментів розпису зображена піч, де виварювали сіль у XIII столітті. Зробити таку — одна з моїх мрій. Кожен день улітку до нас заходять сорок-п'ятдесят туристів. Бачу перспективу в приватизації, але треба знайти інвесторів, які б погодилися вкласти гроші.

Про облаштування історичного заповідника з двома старовинними дерев'яними церквами, що височіють навколо, та самим заводом говорять і в міській раді Дрогобича. Ініціативна група хоче прийняти солеварню до комунальної власності, зробити туристичною цікавинкою. Спілкувалися з директором у його кабінеті, і кілька разів розмову переривали телефонні дзвінки. Питання одне: про постачання дрогобицької солі. Попит є, і чималий. Переконалися в цьому сам, обійшовши кілька магазинів, щоб знайти фірмову упаковку «Дрогобицька сіль».

Звідси почалася історія Дрогобича.

Головний технолог підприємства та за сумісництвом — екскурсовод Оксана Бунда запрошує подивитися, як народжується «біле золото».

— Це — наша головна артерія, джерелом сировини є шурф № 1, введений в експлуатацію ще в 1473 році. Його глибина 48 метрів, — веде розповідь пані Оксана. — Раніше, у 1966-му, встановили верстат-качалку, аналог таких, які використовують у нафтовій галузі, але згодом перейшли на звичайний насос. Дебіт шурфу становить 55 кубометрів на добу, середня мінералізація розсолу — 300 грамів на літр. Під нами тече підземна річка, яка омиває поклади галіту (кам'яної солі). Завдяки інфільтрації прісних вод вони розчиняються, і утворюється солоний розчин (ропа). Далі заповнюють дерев'яні басейни, де розсіл відстоюється, і вже після цього надходить у серце нашого заводу — гарячий цех випарювання.

Сонячні промені, проникаючи крізь щілини в даху та стінах, виривають із мороку частини інтер'єру, створюючи картину з якогось давно минулого, загубленого часу. На двох печах стоять великі черені (металеві ванни), кожен на 3000 літрів. Ропа нагрівається до 110 градусів, а температура в топці череня доходить до 1000—1100 С°. При цьому з розсолу випаровується волога і виділяються кристали білої, як сніг, речовини. Це і є славнозвісна сіль, про яку складали легенди.

Головний технолог підприємства та за сумісництвом — екскурсовод Оксана Бунда.

Все навколо затягнуто солоним маревом. «У нас тут соляне SPA, — кажуть солевари, — та ще й платять за процедури».

Така сіль є чистішою та кориснішою, ніж кам'яна. Адже під час кип'ятіння з розсолу випаровується весь шкідливий бром.

Зранку, після нічної зміни, приїжджає віз із запряженим конем і забирає заповнені вологою сіллю мішки. Далі їх повезуть до цеху, де на центрифугах остаточно висушать, додадуть йод і розфасують у 750-грамові пакети.

Усе, процес підійшов до завершення.

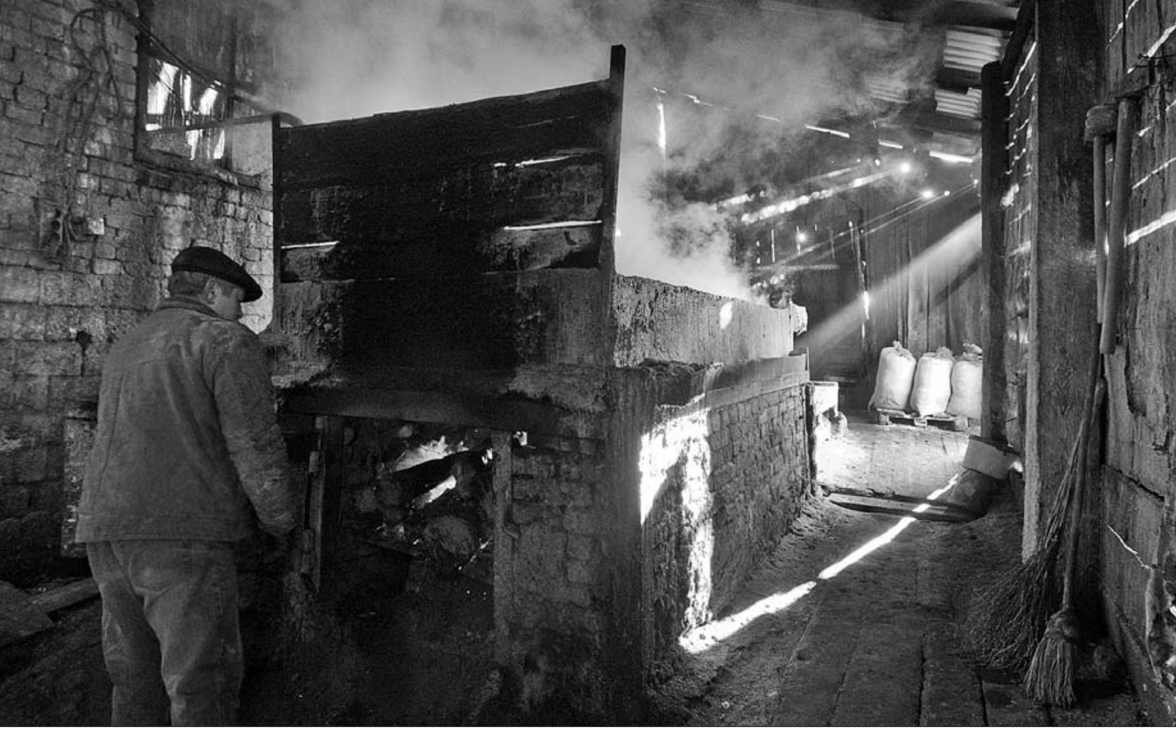
Місто Дрогобич має свої «зірочки», але це — інша історія.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Київ—Дрогобич.

Фото автора.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Серце заводу — гарячий цех випарювання.

В Університеті «Україна» напрацьовано досвід організації інклюзивного освітнього простору

В Університеті «Україна» напрацьовано унікальний досвід інклюзивного навчання у співпраці із загальноосвітніми навчальними закладами. Проте цей процес ще не набув належного поширення в усіх ЗОШ та вишах України.

Інвалідність як соціальна проблема

За даними Української Гельсінської спілки та Міністерства соціальної політики, в Україні станом на 2016 рік загальна кількість людей з інвалідністю, без урахування тимчасово окупованих територій Криму та Севастополя, становила 2 568 532 особи, або 6% у загальній структурі постійного населення країни (42,9 млн. осіб). Зокрема, людей з інвалідністю I групи — 251 833 особи; людей з інвалідністю II групи — 915 891 особа; людей з інвалідністю III групи — 1 249 683 особи; дітей з інвалідністю — 151 125 осіб (44% — дівчатка, 56% — хлопчики).

Унаслідок поширення захворювань кількість дітей з інвалідністю невпинно зростає. Лише протягом 2016 року її встановлено 16 тисячам неповнолітніх. Понад чверть дітей з інвалідністю перебувають в інтернатних закладах, на утримання яких держава щороку витрачає до шести мільярдів гривень. Левова частка коштів іде не на потреби вихованців, а на утримання будівель, оплату комунальних послуг, зарплату плату персоналу тощо.

Попри задеклароване запровадження інклюзивного навчання, кількість неповнолітніх, котрі навчаються в таких умовах, є низькою. Із 151 125 дітей з інвалідністю шкільного віку 2 700 (1,8%) навчаються в інклюзивних класах, 5 200 (3,4%) у спеціальних класах, майже 40 000 (26,5%) в інтернатах, 55 000 (36,4%) перебувають на індивідуальному навчанні. Переважна більшість загальноосвітніх шкіл і надалі залишаються архітектурно недоступними. Із 17 000 ЗОШ лише 91 школа має другий поверх, доступний для дітей, що пересуваються за допомогою інвалідних візків, а в 25% шкіл їм важко потрапити навіть на перший. Водночас інклюзивне навчання коштує дешевше, ніж навчання в інтернатних закладах — 20 тис. грн. на рік проти 80 тис. грн. відповідно.

Впровадження інклюзивного навчання в ЗОШ і вишах змінює сутність освітнього простору цих закладів, оскільки набуваються нові якості за призначенням, змістом і технологіями діяльності його учасників.

Так, виникає необхідність розширення рівня й обсягу освітніх послуг; забезпечення спеціальним обладнанням, дидактичними матеріалами; надання діагностичної і консультативної допомоги спеціалістів різного профілю; психологічного, адаптивного, медико-реабілітаційного та соціального супроводу; цілеспрямованої підготовки педагогічних працівників; залучення до цих проблем владних структур, органів управління освіти, громадських організацій, товариств, фондів, батьків.

Наступність — вирішальний принцип

Наступність є вирішальним принципом організації інклюзивного освітнього процесу в школі і ВНЗ. Найбільші труднощі виникають в учнів з інвалідністю у старших класах і після завершення навчання. Відсутність тісних контактів і співпраці педагогічних колективів ЗОШ і ВНЗ значною мірою визначає низький відсоток молоді з інвалідністю в загальній кількості студентів вишів.

Контингент студентів з інвалідністю Університету «Україна» зменшується з 2014-го по 2017 рік: у Києві — з 382 до 257, у територіально відокремлених підрозділах — з 616 до 435, а загалом з 998 до 692.

Нагальні потреби в налагодженні співпраці інтегрованих закладів освіти різного рівня обґрунтовують необхідність створення інклюзивного освітнього простору ЗОШ—ВНЗ, що мотивується потребою підвищення доступу до вищої освіти молоді з інвалідністю, забезпечення наступності, послідовності і безперервності навчально-виховного і реабілітаційного процесів у різнорівневих закладах освіти.

Інклюзивний освітній простір ЗОШ—ВНЗ — це співпраця всіх учасників інклюзивного навчання і добровільне делегування функцій навчальних закладів різних освітніх рівнів партнерам. Він має забезпечити наступність, послідовність і безперервність навчально-виховного і реабілітаційного процесів у закладах освіти інклюзивного типу.

Ефективне функціонування інклюзивного освітнього простору ЗОШ—ВНЗ потребує створення системи постійних соціальних контактів і конструктивної співпраці учасників навчально-виховного процесу різнорівневих закладів освіти, системи, спрямованої на здобуття якісної освіти і соціалізацію молоді з особливими освітніми потребами (Чайковський М. Є. Інклюзивний освітній простір як сучасний педагогічний феномен / М. Є. Чайковський. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : збірн. наук. праць. Вип. 15, кн. 1. — К., ІПВ НАПН України, 2011. — с. 16—24).

Нагальні завдання

Якими є нагальні завдання щодо організації інклюзивного освітнього середовища? І загальноосвітні школи, і виші мають дбати насамперед про уточнення на початку року контингенту та виявлення труднощів у навчанні зі встановленням необхідних індивідуальних програм супроводу навчання; налагодження співпраці психологів ЗОШ—ВНЗ для забезпечення наступності індивідуальних психокорекційних заходів; організацію роботи з батьками студентів і учнів з інвалідністю; застосування спеціальних комп'ютерних програм для різних нозологій (JAWS та NVDA, шрифт Брайля — для слабозорих, «Живий звук» — для слабочуючих), а також подбати про архітектурну доступність для візочників. Крім того, вони мають подбати про проведення спортивних, культурних, творчих, наукових заходів для різновікових груп учнів та студентів з метою створення мікросередовища інклюзивного освітнього простору.

Тільки за умови позитивного вирішення цих завдань більшістю ЗОШ і ВНЗ України можна стверджувати про реалізацію концепції інклюзивної освіти в цілому.

З досвіду роботи нашого колективу

Професорсько-викладацький склад Університету «Україна» вже напрацював певний арсенал форм і методів такої співпраці.

Так, колектив **Мелітопольського інституту екології та соціальних технологій** (МІЕСТ) спільно з Мелітопольським центром реабілітації змішаного типу для осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, пропагуючи інклюзивну освіту, проводять спільні заходи з фізичної та соціальної реабілітації. Центр є головною базою навчальних та магістерських практик мелітопольських студентів. Більшість співробітників центру — випускники МІЕСТ.

Цікаві та результативні заходи проводять у **Рівненському інституті**, залучаючи партнерів, які навчають дітей з інвалідністю. Серед них — семінари «Особливості роботи з молоддю з вадами слуху», «Інтеграція та самореалізація осіб з інвалідністю», заходи для дітей з інвалідністю «Добро на Різдво», «Парафест Рівне-2016».

На базі **Миколаївського міжрегіонального інституту** організовано постійні методичні консультації та інформаційну допомогу педагогам-дефектологам, які працюють в умовах спеціального та інклюзивного навчання в школах міста.

У **Хмельницькому інституті соціальних технологій** (ХІСТ) запроваджено комплексну співпрацю з усіма загальноосвітніми закладами Хмельницького, де навчаються діти з інвалідністю. Проведено низку екскурсій для студентів першого курсу ХІСТ Університету «Україна» до спеціалізованої загальноосвітньої школи I—III ступенів № 8 та Хмельницької спеціальної загальноосвітньої школи № 33 з метою формування у студентів толерантного ставлення до осіб з інвалідністю та ознайомлення їх зі специфікою роботи загальноосвітнього закладу, де навчаються діти з інвалідністю. Студенти III—IV курсів спеціальностей «Соціальна робота», «Психологія», «Здоров'я людини» та «Фізична реабілітація» в рамках проходження практики провели виховні та просвітницькі заходи для вихованців цих закладів на теми «Права та обов'язки людей з інвалідністю», «Типи конфліктів та шляхи їх вирішення», «Ти — майбутній студент».

Викладачі та співробітники інституту в рамках роботи «Школи педагогічної майстерності» пройшли навчання з основ української жестової мови, на яке було запрошено перекладачів із Хмельницької спеціальної загальноосвітньої школи № 33, де навчаються глухі та слабочуючі діти.

У квітні 2016 року ХІСТ Університету «Україна» в партнерстві з представництвом Фонду імені Фрідріха Еберта в Україні провів IX Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Соціально-педагогічна робота в закладах освіти інклюзивної орієнтації».

Протягом 2016 року в академічних групах інституту було проведено виїзні виховні години на базі спеціальних ЗОШ для дітей з інвалідністю.

Педагоги **Луцького інституту розвитку людини** на базі Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти, Навчально-методичного центру профспілок Волинської області для вчителів загальноосвітніх закладів, соціальних працівників читають лекції, надають методичну допомогу з проблем запровадження нових технологій навчання методом соціального та правового захисту осіб з інвалідністю.

У **Вінницькому інституті** в контексті співпраці ЗОШ—ВНЗ відбулася зустріч із представниками Львівської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату Марії Покрови та батьками нечуючих дітей щодо проблем складання ЗНО та продовження отримання освіти, а під час проведення тижня до Міжнародного дня людей з інвалідністю представники Вінницького міжрегіонального центру професійної реабілітації інвалідів «Поділля» завітали до імпровізованого кафе жестової мови.

Колектив Вінницького інституту реалізував кілька грантових проектів. Один з них сприяв покращенню навичок працівників суду щодо спілкування з людьми з інвалідністю через проведення відповідних тренінгів у Вінницькій, Київській, Хмельницькій, Чернівецькій, Одеській та Львівській областях. Інший проект був покликаний створити Українську мережу блогерів з питань інвалідності та ВІЛ/СНІД. Ще один мав назву «Соціальні послуги доступності для осіб з інвалідністю з сільської місцевості». Крім того, у межах програми Фулбрайта в Україні нечуючі студенти мали можливість вдосконалити у Вінницькому інституті свої знання з англійської жестової мови завдяки професору Лайлу Кауфману (США, Канзас). А в рамках проекту «Українська жестова мова для працівників прозорих офісів» колектив Вінницького інституту провів тримісячні курси для працівників держадміністрацій міста.

Полтавським інститутом економіки і права було проведено два профорієнтаційні заходи із залученням учнів навчальних закладів-партнерів. Так, у Полтавському художньому музеї ім. М. Ярошенка відбулися публічні слухання «Адаптація осіб з інвалідністю до умов інтегрованого середовища в Україні». Запрошували полтавські колеги школярів на мистецький захід «Людина починається з добра», поетичний експрес «Виміри життя: від «А» до «Я», регіональний фестиваль творчості людей з інвалідністю «Сузір'я мрій».

Рівнодоступність... Цьому принципу інклюзії було присвячено місячник у **базовій структурі Університету «Україна» в Києві**. Великий інтерес викликала фотовиставка «РівноДоступність. Жити гідно всупереч долі», що представляла 18 історій — чоловіків, жінок і дітей із Швеції та України, які знайшли свій шлях у житті. Захід організували Посольство Швеції в Україні, Шведський інститут, ВГО «Національна Асамблея інвалідів України» та ВМУРоЛ «Україна». У межах проекту відбувся круглий стіл за участю київських ЗОШ інклюзивного типу «РівноДоступність: шведсько-український досвід з включення людей з інвалідністю в різні сфери життєдіяльності». Крім того, в рамках виставки відбулися майстер-класи з жестової мови та виготовлення авторської ляльки.

Має свою історію співпраця Інституту філології та масових комунікацій Університету «Україна» та школи № 168 з інклюзивним типом навчання міста Києва. Протягом 10 років у закладі впроваджуються принципи інклюзивної освіти. Цю місію школа взяла на себе завдяки співпраці з Університетом «Україна». Між університетом і школою з 2003 року діє угода про співпрацю, яка передбачає обмін методичними та науковими розробками з навчання в інклюзивному середовищі іноземних мов, літературного редагування, журналістської творчості, інклюзивного туризму. За ці роки педагоги школи напрацювали досвід, який переймають решта регіонів. Всеукраїнська благодійна організація «Благодійний фонд Петра Порошенка» за основу моделі впровадження інклюзії в Україні взяла саме досвід школи № 168, де вже діють 22 інклюзивні класи. Для того щоб створити комфортні умови навчання для всіх, школа постійно шукає додаткове фінансування, а також бере участь у деяких проектах Університету «Україна». Зокрема, йдеться про Програму посольства США для фахівців з інклюзії; грант ПРООН — глобального екологічного фонду на участь у міжнародній конференції з комунікацій в Японії; програму стипендій (три гранти) з вивчення англійської мови за посольства США для 60 учнів; літні школи з вивчення англійської мови за методикою наших викладачів (за рахунок грантів, наданих держдепартаментом США).

Об'єднує фахівців різних напрямів діяльності, котрі втілюють принципи інклюзії в Україні, щорічна Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми навчання та виховання людей в інтегрованому освітньому середовищі у світлі реалізації Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю». Відбулося вже шістнадцять таких зустрічей. Великий інтерес в учасників заходу викликали гострі і, водночас, програмні доповіді президента Університету «Україна» Петра Таланчука та Уповноваженого Президента України з прав людей з інвалідністю, голови Національної асамблеї інвалідів України Валерія Сушкевича. Рішення конференції стали підґрунтям для подальшого втілення інклюзії в освітню діяльність університету та партнерських відносин із загальноосвітніми закладами, Національною асамблеєю інвалідів України, Міністерством освіти і науки, Міністерством соціальної політики, Міністерством юстиції, Фондом соціального захисту інвалідів, Київською міською державною адміністрацією, Інститутом спеціальної педагогіки НАПН, Українським товариством глухих, Всеукраїнським центром професійної реабілітації інвалідів, котрі виступили організаторами та дієвими учасниками науково-практичного форуму. З метою мультиплікації напрацьованого досвіду та розбудови інклюзивного освітнього простору в Україні необхідно об'єднати зусилля усіх зацікавлених сторін. Використання дієвих форм співпраці ЗОШ та вишів сприятиме реалізації принципів наступності, послідовності та безперервності навчально-виховного та медико-реабілітаційного процесів в освіті людей з інвалідністю.

Антоніна КОРОТЄЄВА,
проректор з навчально-виховної роботи Університету «Україна»,
кандидат економічних наук, професор.

Наступність є вирішальним принципом організації інклюзивного освітнього процесу в школі і ВНЗ

Особливо небезпечні захворювання необхідно зупиняти на кордоні країни

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Про санітарну охорону нашої території говорили під час круглого столу в Комітеті з питань охорони здоров'я. Трансмісивні хвороби, такі як малярія, жовта лихоманка тощо, нині виявляють більш як у ста країнах. Кордони між державами стають «відкритіші», а обсяги поїздок і перевезень зростають. Відтак збільшується ймовірність поширення таких захворювань. Тривожний факт: протягом перших тижнів 2017 року в Україні зафіксовано три випадки малярії, два з яких закінчилися летально.

Всесвітня асамблея охорони здоров'я в травні 2005 року прийняла Міжнародні медико-санітарні правила. Державиучасники взяли на себе зобов'язання створювати, зміцнювати і підтримувати основні можливості систем громадського здоров'я, що стосуються питань епіднагляду, контролю та заходів реагування у визначених пунктах в'їзду на територію країни. Компетентні органи реагують на події, які можуть загрожувати громадському здоров'ю, застосовуючи для цього міжгалузевий підхід.

Оптимізація центральних органів виконавчої влади в нашій країні розрахована на створення можливостей та сприятливих умов для побудови на кордоні сучасної системи епіднагляду. Однак базовий у цій сфері закон про захист населення від інфекційних хвороб та правила санітарної охорони території країни, затверджені постановою Кабінету Міністрів у 2011 році, досі не відповідають вимогам сьогодення.

Учасники дискусії обговорили наявні проблеми та спільно шукали оптимальні шляхи їх розв'язання. Ішлося передусім про здійснення центральними органами виконавчої влади заходів, спрямованих на запобігання занесенню та поширенню на нашій території особливо небезпечних інфекційних хвороб. Зачепили також тему ввезення хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, відходів та інших вантажів, небезпечних для життя та здоров'я людини.

За повідомленням Інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Батьки вибиратимуть, де оздоровлювати дітей пільгових категорій

Цьогоріч батьки дітей, які потребують особливої соціальної уваги, самі вибиратимуть заклади оздоровлення в межах Рівненщини. Про це йшлося під час засідання постійної комісії з питань гуманітарної політики Рівненської обласної ради під головуванням Алли Черній.

Під час обговорення питання про внесення змін до Обласної програми відпочинку та оздоровлення дітей на 2014—2017 роки начальник управління у справах молоді та спорту Рівненської ОДА Віталій Ліпський зазначив, що цього року набрав чинності новий порядок надання грошової допомоги для компенсації вартості путівок.

Відтепер тендер на закупівлю путівок проводитися не буде, оскільки торги вигравали заклади, які надавали найдешевшу вартість послуг, а відтак невисокої якості. Нині ж батьки самі вибиратимуть заклад, де відпочиватиме дитина, та укладатимуть з ним тристоронню угоду, за участі обласного центру організації оздоровлення. Обсяг грошової допомоги для придбання путівок встановлений на рівні двох прожиткових мінімумів для дітей віком від 6 до 18 років, тобто майже 3 400 гривень.

Також голова постійної комісії Алла Черній рекомендувала активніше долучати до процесу співфінансування цієї програми місцеві органи самоврядування, зокрема, районні ради та об'єднані територіальні громади.

Ірина БОВСУНЮК,
начальник відділу контролю та інформаційно-аналітичної роботи Рівненської обласної ради.

Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Олег Мусій** (ліворуч) **та член комітету Олексій Кириченко під час круглого столу у Комітеті Верховної Ради України з питань охорони здоров'я на тему: «Про санітарну охорону території України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут www.golos.com.ua

11 березня 2017 року пішов із життя
Аксьонов Анатолій Миколайович —
колишній радник директора Виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, а також батько нашої колеги Петрової Оксани Анатоліївни.

Анатолій Миколайович у системі державного соціального страхування працював з березня 1977 року. За період роботи зарекомендував себе як висококваліфікований працівник, який згуртував міцний і дружний колектив професіоналів та досвідчених фахівців. У період реорганізації Фонду провів надзвичайно велику роботу щодо організації діяльності відділень Фонду. Був нагороджений почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Трудовий колектив Фонду глибоко сумує і розділяє тяжке горе нашої колеги. Висловлюємо щирі слова підтримки і співчуття.

Вічна пам'ять.

ОГОЛОШЕННЯ
щодо продажу активів (майна) ПАТ "ЕНЕРГОБАНК"

Номер лоту:	Q82539b2117; Q82539b2118; Q82539b2119
Короткий опис активів (майна) в лоті	Право вимоги за кредитними договорами №711-81 та №911-17, №1009-07, №Ю/1401-2013/19
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	31.03.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	*http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/111-energobank/10166-31032017-3*

Вважати недійсним у зв'язку з викраденням 10.03.2017 паспорт громадянина України АН 754810, виданий Жовтневим РВДМУ УМВС України в Дніпропетровській області від 28 жовтня 2008 року на ім'я Ніколаєвої Олени Дмитрівни.

Оголошення
щодо продажу активів (майна) ПАТ "БАНК "КИЇВСЬКА РУСЬ"

Номер лоту:	Q82039b2262
Короткий опис активів (майна) в лоті	Право вимоги за кредитним договором № 62297-20/13-1, що належить ПАТ «БАНК КИЇВСЬКА РУСЬ», та Право вимоги за кредитним договором № 1109-70, що належить ПАТ «ЕНЕРГОБАНК»
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/ електронного аукціону	30.03.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/ електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://torgi.fg.gov.ua:80/126322

ОБСЛУГОВУЮЧИЙ КООПЕРАТИВ "ЖИТЛОВО - БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ "ПІШОНБУД" (Ідент. код 40603537) повідомляє про рішення добудувати 16 - ти поверховий багатоквартирний житловий будинок з вбудованими приміщеннями соцкультбиту, проектувальний і будівельний номер № 3, ІІ -й пусковий комплекс за адресою: **Україна, місто Одеса, вулиця Пішонівська, 20 - 28 (24/1)** за рахунок пайових внесків інвесторів, які мають договори на отримання в майбутньому квартир/нежитлових приміщень у зазначеному будинку. Замовником будівництва виступає ТОВАРИСТВО З ДОДАДКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ОДЕСЬКИЙ РЕМОНТНО - МОНТАЖНИЙ КОМБІНАТ" (Ідент. код 02132556). Документі інвесторів (договори, платіжні документи, квитанції та інш.), а так само заяви про вступ до кооперативу осіб, що приймали раніше фінансову участь у будівництві зазначеного будинку розглядаються за адресою: Україна, місто Одеса, вулиця Пішонівська, 20/1 (цокольний поверх) у робочі дні та часи **до "01" червня 2017 року.**

Оголошення
щодо продажу активів (майна) ПАТ "БАНК "КИЇВСЬКА РУСЬ"

Номер лоту:	Q82835b1810
Короткий опис активів (майна) в лоті	Нежитлове приміщення господарського призначення разом із земельною ділянкою
Номер лоту:	Q82835b1811
Короткий опис активів (майна) в лоті	Нежитлове приміщення господарського призначення
Номер лоту:	Q82835b1812
Короткий опис активів (майна) в лоті	Нежитлове приміщення господарського призначення разом із земельною ділянкою
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/ електронного аукціону	29.03.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/ електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://torgi.fg.gov.ua:80/126271 http://torgi.fg.gov.ua:80/126272 http://torgi.fg.gov.ua:80/126273

Оголошення
проведення щодо продажу активів (майна) АТ "БАНК "ФІНАНСИ ТА КРЕДИТ"

Номер лоту: Короткий опис активів (майна) в лоті	**Q80718b1946** Право вимоги за кредитним договором: №537/08-А від 19.08.2008р. **Q80718b1947** Право вимоги за кредитним договором: №689pv-07 від 23.03.2007р. **Q80718b1948** Право вимоги за кредитним договором: №181-04-И від 20.04.2007р. **Q80718b1949** Право вимоги за кредитним договором: №9-4447-097К від 24.09.2007р. **Q80718b1950** Право вимоги за кредитними договорами: №0-1/12-00700-с-к від 12.01.2012р. №0-35/10-00401-с-и від 30.12.2010р. №0-3/11-00401-с-и від 08.02.2011р.
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	30.03.2017 року
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/10126-30032017-5

Оголошення
проведення щодо продажу активів (майна) АТ "БАНК "ФІНАНСИ ТА КРЕДИТ"

Номер лоту: Короткий опис активів (майна) в лоті	**Q80418b1916** Право вимоги за кредитним договором: №22-06-Ид/02 від 20.06.2006р. **Q80418b1917** Право вимоги за кредитним договором: №14к-184 від 13.04.2007р. **Q80418b1918** Право вимоги за кредитним договором: №392-08-И від 14.08.2008р. **Q80418b1919** Право вимоги за кредитним договором: №121-zigl-2008 від 24.06.2008р. **Q80418b1920** Право вимоги за кредитним договором: №318/02-Ф від 19.02.2008р. **Q80418b1921** Право вимоги за кредитним договором: №05/06-ЛВ від 06.11.2006р.
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	30.03.2017 року
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/10109-30032017-1

Оголошення
проведення щодо продажу активів (майна)
АТ "БАНК "ФІНАНСИ ТА КРЕДИТ"

Номер лоту: Короткий опис активів (майна) в лоті	**Q80618b1933** Право вимоги за кредитним договором: №18-954-048И від 15.04.2008р. **Q80618b1934** Право вимоги за кредитним договором: №3-6355-127К від 07.12.2007р. **Q80618b1935** Право вимоги за кредитним договором: №11-982-037К від 23.03.2007р. **Q80618b1936** Право вимоги за кредитними договорами: №005/14-И від 20.11.2007р. №146/06-Ф від 07.06.2007р. №37/02-Ф від 22.02.2007р. **Q80618b1937** Право вимоги за кредитним договором: №882-038К від 27.03.2008р. **Q80618b1938** Право вимоги за кредитним договором: №3-722-038К від 19.03.2008р. **Q80618b1939** Право вимоги за кредитним договором: №310/08-СЛ від 25.06.2008р. №310/08-ФЛ від 25.06.2008р. **Q80618b1940** Право вимоги за кредитним договором: №47-08-Ид/02 від 28.07.2008р. **Q80618b1941** Право вимоги за кредитним договором: №1942pvi-07-07 від 02.07.2007р. **Q80618b1942** Право вимоги за кредитним договором: №2-2069-098К від 04.09.2008р. **Q80618b1943** Право вимоги за кредитним договором: №57-08-И/33 від 14.02.2008р. **Q80618b1944** Право вимоги за кредитним договором: №08-07-И/15 від 14.06.2007р. №15-38/07-ШД від 07.03.2007р. **Q80618b1945** Право вимоги за кредитним договором: №36-26/07-ШД від 25.06.2007р. №42-07-И/02 від 02.08.2007р.
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	30.03.2017 року
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/10122-30032017-3003

Оголошення
проведення щодо продажу активів (майна)
АТ "БАНК "ФІНАНСИ ТА КРЕДИТ"

Номер лоту: Короткий опис активів (майна) в лоті	**Q80518b1922** Право вимоги за кредитним договором: №305-pv-04 від 01.07.2004р. **Q80518b1923** Право вимоги за кредитним договором: №264/07-И від 30.03.2007р. **Q80518b1924** Право вимоги за кредитним договором: №300pvn-11-04 від 01.11.2004р. **Q80518b1925** Право вимоги за кредитним договором: №14-07-И/33 від 01.02.2007р. **Q80518b1926** Право вимоги за кредитним договором: №9-158-018И від 23.01.2008р. **Q80518b1927** Право вимоги за кредитним договором: №241-07-ПКЛ від 11.05.2007р. **Q80518b1928** Право вимоги за кредитним договором: №13.702/183 від 27.09.2007р. **Q80518b1929** Право вимоги за кредитними договорами: №23-508/08-А від 09.07.2008р. №41-07-Ид/23 від 16.03.2007р. **Q80518b1930** Право вимоги за кредитним договором: №53-07-И/23 від 10.09.2007р. **Q80518b1931** Право вимоги за кредитним договором: №1372pv-07 від 03.08.2007р. **Q80518b1932** Право вимоги за кредитним договором: №25-07-И/02 від 17.04.2007р.
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	30.03.2017 року
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лоту	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/10119-30032017

ДЕНЬ

№ 47 (6552) СЕРЕДА, 15 БЕРЕЗНЯ 2017

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, удень у західних і північних регіонах, у Вінницькій і Черкаській областях невеликий дощ. У Карпатах удень сніг. Вітер північно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі від 3 градусів тепла до 2 морозу, у Карпатах 1—6 нижче нуля. Вдень 5—10 градусів зі знаком плюс, у високогір'ях Карпат близько 0.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 БЕРЕЗНЯ

1919. Більшовики націоналізували театри України. **1927.** У Запоріжжі почалося будівництво ДніпроГЕСу. **1939.** У Хусті проголошено державну незалежність Карпатської України. **1945.** Із аеропорту Жуляни (Київ) відновилися регулярні рейси літаків по шести маршрутах. **1987.** Народився Олександр Агапов — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015, посмертно). **2015.** Загинув, підірвавшись на розтяжці, під час патрулювання території поблизу селища Піски Олександр Оксентюк — міліціонер Міністерства внутрішніх справ України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

ВРОЖАЙ-2017

Перепросили горох

Першими на Вінниччині завершили сівбу ранніх зернових у господарстві «Ольгопіль» Чечельницького району. Через п'ять років тут відновили вирощування гороху. В інших двадцяти місцевих господарствах цю культуру й надалі продовжують ігнорувати.

— Вдалося «спіймати» перші погожі дні, — каже керівник СТОВ «Ольгопіль» депутат Вінницької обласної ради Павло Каленич. — Кинули на поле всю техніку і поклали в ґрунт яру пшеницю, овес, а також ячмінь. Ячменю серед ярих у нас найбільше, понад 80 гектарів. Горох вирощуватимемо на 12 гектарах. Дуже вгадали з погодою. Тільки-но закінчили сівбу, пішов невеликий дощик. Два дні з неба тихенько поливало. Тепер виглядаємо сонце, чекаємо потепління, щоб посіяти буряки, кукурудзу...

У землю в Ольгополі лягло насіння гороху елітних сортів. Частину зібраного врожаю залишать для подальшого вирощування в господарстві, решту реалізують споживачам. СТОВ «Ольгопіль» — базове господарство Інституту фізіології та генетики рослин НАН України, тому проблем із збутом не виникне. Як стверджує співрозмовник, культура прибуткова, та й гарний попередник, розпушує ґрунт, збагачує азотом.

— Наші господарники сердяться на горох, бо дуже вибагливий до погодних умов, — каже головний агроном Чечельницького районного управління агропромислового розвитку Світлана Демченко. — Після першого дощу чорніє, осипається... Лише збитки від нього. Здебільшого замінили соєю. Але впевнена, якщо в Ольгополі зберуть гарний урожай, наступного року в краї знайдуться послідовники і гороху посіють більше.

Від цукрових буряків у районі теж майже відмовилися. За словами Світлани Демченко, торік цукристі вирощували у трьох господарствах, нині планують сіяти тільки в Ольгополі. «Основні площі у нас відводять під пшениці, кукурудзу, сою, ріпак і соняшник, — уточнила співрозмовниця. — Але без гороху й цукрових буряків не обійтися. Сівозміни вимагають. Тому радимо господарникам повертатися до вирощування і гороху, і цукристих...»

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Овочів посіють менше. Бо дешеві

На Херсонщині, як уже повідомляв «Голос України», через несприятливі погодні умови весняна посівна цьогоріч стартувала із запізненням. Водночас вимальовується ще одна тенденція: зменшення площ під овочі.

— Фермерські господарства планують скоротити посіви овочевих культур до третини, перевівши землю під зернові та олійні, — зазначив віце-президент Асоціації фермерів України, керівник фермерського господарства «Зоря Каховщини» Леонід Кириченко. — У цьому нічого дивного немає: такі ринкові тенденції. Адже після збирання врожаю-2016 овочі на Херсонщині подешевшали на 50—70 відсотків, тоді як пшениця та соняшник, навпаки, лише дорожчали.

Утім, дефіциту «борщового набору» не очікують — скорочення площ під овочі компенсують підвищенням їх урожайності завдяки впровадженню крапельного зрошення та використанню продуктивніших сортів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

«Дим» на Донбасі підпалив шини на заході країни

Добре підготовлений експромт, або Рояль у кущах

БЛОКАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За повідомленням поліції, у понеділок, після відповідної перевірки, давання показань і медогляду було відпущено 20 блокувальників. Усього із 43 затриманих 5 раніше судимі, десятеро, за їхніми словами, учасники АТО. І лише четверо — власники зареєстрованої зброї. Пізніше глава МВС у телефірі заявив: у результаті вилучення зброї в учасників блокади ніхто не постраждав. І зазначив, що затримання активістів почалося після того, як вони відмовилися здати правоохоронцям вогнепальну зброю та почали поводитися агресивно.

А вчора ранком начальник поліції Донецької області В'ячеслав Аброськін у Фейсбук написав, що затриманих напередодні на «редуті» у Кривому Торці відпущено. «Жоден із них не має тілесних ушкоджень. Але надходить інформація, що відома особистість — організатор «блокади» — вимагає від кожного з них звертатися в лікарню зі скаргами «на здоров'я» для використання в подальшій дискредитації співробітників поліції. До речі, кожний із затриманих після перевірки та давання пояснень пройшов медичний огляд, під час якого «скарг» не надходило», — повідомив Аброськін.

За його словами, один із затриманих, раніше судимий за вбивство, розповів, що його та ще кількох людей привезли до Донецької області централізовано. Забезпечили грішми й обіцяли плату за три тижні чергування на «редуті» — 400 гривень на день...

У свою чергу, учасники блокади заявили про те, що їх «редут» був розгромлений правоохоронцями і силовиками. Внаслідок розгону кілька людей госпіталізовано, особисті речі активістів зникли.

«На місці розгону редуту в Кривому Торці вже відбувається дуже багато цікавого. Зникли всі особисті речі добровольців, а ті, що залишилися, згрібають у мішки місцеві комунальники. На місці редуту розбитий намет спецназу поліції, і всі ці браві хлопці охороняють переїзд. Які «контрдиверсійні заходи»? Слуги бариги охороняють поїзди, які йдуть до Захарченка й Плотницького. Це — їх головна мета. Зараз їдемо в лікарню до госпіталізованих. На жаль, госпіталізовані є. Продовження буде», — написав на своїй сторінці у Фейсбук учасник блокади, народний депутат України (фракція «Самопоміч») Семен Семенченко.

Продовження цього інциденту в ніч на вівторок дуже швидко «сталося» відразу в декількох західних областях нашої країни. Так, депутати Чернівецької міської ради (23 із 42) о третій годині ночі зібралися на позачергову сесію й проголосували за те, щоб: «Звільнити затриманих під час розгону учасників блокади, відправити у відставку керівника ГУ Нацполіції Донецької області В'ячеслава Аброськіна, міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, керівника Антитерористичного центру СБУ Віталія Малікова». Також у зверненні до Президента України, Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра депутати вимагають: перестати називати війну на Україні АТО, припинити будь-які відносини з ОРДЛО, ухвалити закон про тимчасово окуповану територію, взяти під контроль держави стратегічні об'єкти, які перебувають у руках російського капіталу. Про це **повідомляє Цензор. НЕТ з посиланням на bukinfo.**

А в Луцьку місцеві активісти ввечері в понеділок викликали на розмову голову Волинської ОДА Володимира Гунчика з метою з'ясувати його особисте ставлення до проведення блокади з територіями ОРДЛО. При цьому звучали аналогічні вимоги щодо зміни керівництва МВС і поліції. Свою позицію щодо того, що сталося в Кривому Торці, в соцмережі висловив народний депутат України Ігор Гузь. Він уважає, що силового розв'язання цієї ситуації бути не може. Тієї ж ночі депутати облради ухвалили рішення зібрати 14 березня позачергову сесію, **передає наш власкор по Волинській області Максим СОЛОНЕНКО.**

Під Івано-Франківської ОДА на знак протесту проти «силового розгону блокадників» палили шини. А вчора на площі перед адмінбудівлею відбулася позачергова сесія облради, на якій також було ухвалено звернення до глави держави, Прем'єр-міністра й Голови Верховної Ради України. Представник обласної Асоціації учасників і ветеранів АТО, кіборг Андрій Фармуга заявив, що його побратими цілковито засуджують торгівлю з терористами, але проти використання ветеранів антитерористичної операції в політичних іграх, а також категорично проти захоплення адмінбудівель й інших протиправних дій на мирній території нашої країни. На його думку, війна ще триває, і свій патріотизм треба виявляти на фронті, а не в захопленні приміщень ОДА, **повідомляє наш спецкор по Івано-Франківській області Галина БРУХАЛЬ.**

***

Питання «Про звернення Рівненської міської ради до Президента України П. Порошенка, Голови Верховної Ради України А. Парубія та Прем'єр-міністра України В. Гройсмана щодо дій, вчинених посадовими особами правоохоронних органів, стосовно учасників економічної блокади з окупованими територіями окремих регіонів Луганської та Донецької областей України» вчора винесено і на сесію Рівненської міської ради, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Фотооповідь про тих, хто нас захищає...

Фронтовий дух на шляху до миру — про це розповідають 45 фотографій **(на знімку),** виставлених у фойє Закарпатської ОДА. На світлинах — портрети військовослужбовців 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону. Знімки зробили київські волонтери під час перебування бійців на передовій з березня по грудень 2016 року. Для військових ці десять місяців видалися напруженими. Вони виконували бойові завдання на околицях Донецького аеропорту, на шахті «Бутівка», у селищах Опитне та Водяне. Виставка діятиме до кінця тижня.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою ОДА.

«Міс «Берегиня в погонах» служить у морській піхоті

У Збройних Силах України пройшов всеармійський конкурс серед жінок-військовослужбовців медичної служби «Берегиня в погонах», який організував Військово-медичний департамент МО України спільно з газетою «Народна армія» на базі Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький».

Учасниці конкурсу проходили тестування з професійної та фізичної підготовки (віджимання за одну хвилину та плавання), демонстрували свої творчі здібності. Завершального дня конкурсу його учасницям запропонували в оригінальній формі розповісти про свій шлях у військову медицину та презентувати свою спеціальність.

За підсумками конкурсу «Берегиня в погонах» переможницею стала санітарний інструктор одного з підрозділів бригади морської піхоти молодший сержант Олена Крамаревська.

21-річна дівчина приїхала на фінальну частину конкурсу в Трускавець із передової, де вона виконує завдання в складі свого підрозділу вже майже рік.

Звання першої «Віце-міс» конкурсу виборола головна медична сестра Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону (м. Вінниця) старшина Ольга Бабкіна. Ця жінка-військовослужбовець уже тричі виконувала завдання в районі АТО. За зразкове виконання військового обов'язку та відвагу її нагороджено орденом «За мужність».

Звання «Віце-міс», за рішенням журі, було надано трьом конкурсанткам. Серед них — лейтенант медичної служби Ілона Сутула (м. Київ), старший сержант Валентина Сторчак (м. Житомир) і старший солдат Мар'яна Горнік (м. Старокостянтинів).

Роман ДМИТРІВ.

На фото: міс «Берегиня в погонах» Олена Крамаревська.

Фото автора.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 53149

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 449-72-53;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama1@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua

